ΕΤΟΣ Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — Ἀριθ. (184)—12

Τὸ φύλλον λεπτὰ 25.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ — ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Λέκα ἀρ. 24 (Ἔναντι Στοᾶς Σιμοπούλου)

Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις μὲ εἰκόνας καὶ μὴ κατ' ἀποκοπήν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερικοῦ ἐτησία δραχ. 6. ἑξάμηνον 3. Ἐξωτερικοῦ » φρ. χρ. 12 » 6

ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 23 Μαρτίου 1908.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ (ΚΑΪΡΟΝ)

Πρὸς ὃν ἀπευθυντέον διὰ πᾶσαν ἐξ Αἰγύπτου δημοσίευσιν καὶ διὰ πᾶσαν ἐν γένει ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν τὴν σύνταξιν ἢ τὴν διαχείρισιν τοῦ φύλλου.

Η 25η ΜΑΡΤΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΝΟΝ

Η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΘΝΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

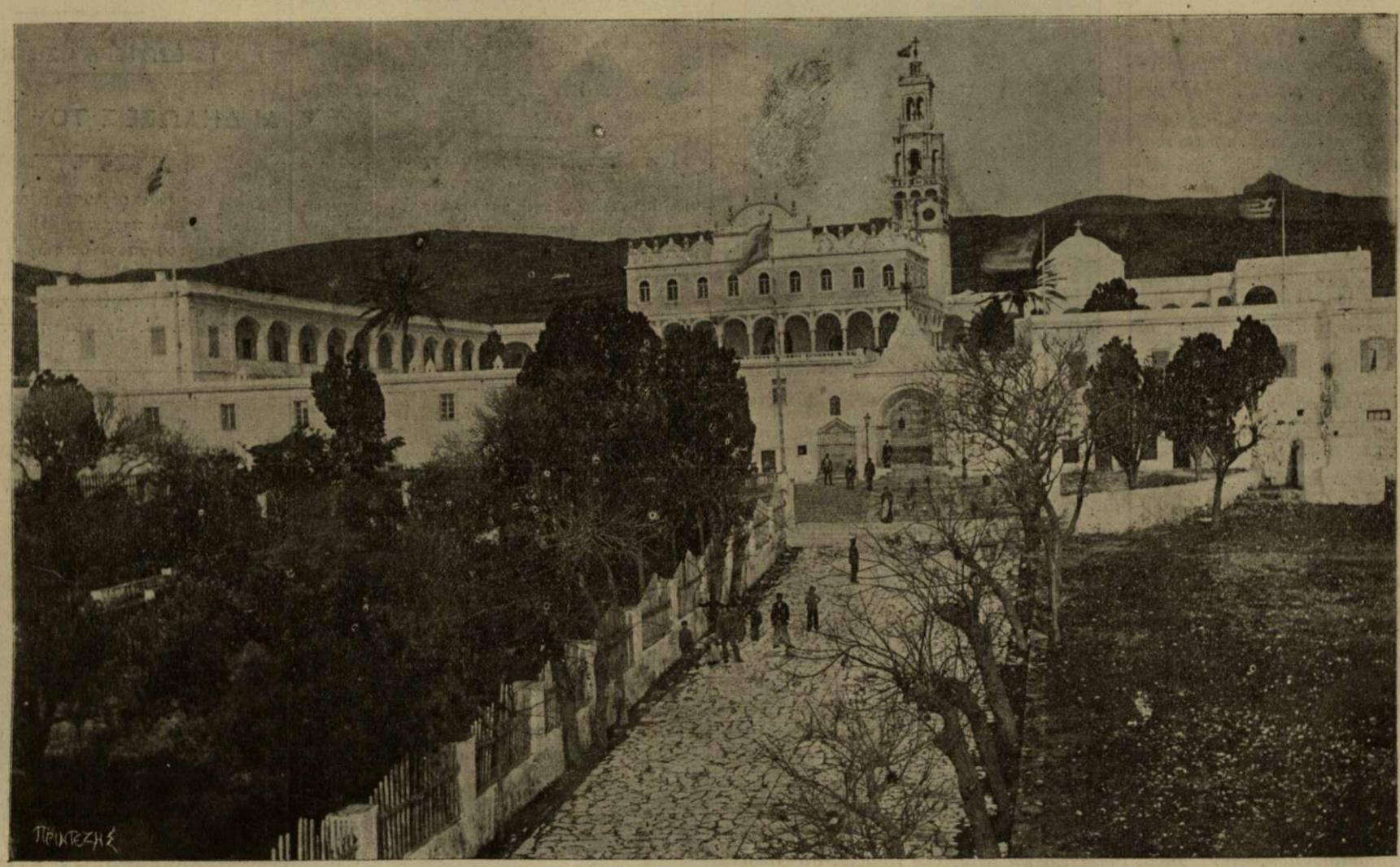

Ο ΠΕΡΙΚΑΛΛΗΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ

Ἔνθα φυλάσσεται ἡ πάνσεπτος Ἁγία εἰκὼν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Παρθένου

Η 25 ΜΑΡΤΙΟΥ ΕΝ ΤΗΝΩι

«*Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην*» ἐφθέγγξαντο τὰ Θεομητορικὰ χείλη κατὰ τὴν νύκτα τῆς 23ης Ἰουνίου 1822 πρὸς τὴν κοιμωμένην ἐν τῷ πενιχρῷ αὐτῆς κελλίῳ καλογραῖαν τῆς Μονῆς τοῦ Κεχροβουνίου Τήνου Πελαγίαν. «Αἰνεῖτε Οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν» ἀπαντᾷ θείᾳ ἐμπνεύσει ἡ ξένη πρὸς τὰ γράμματα πλὴν θερμὴ τὴν πίστην εὐσεβὴς μοναχή. «Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην» ψάλλουσι καὶ νῦν καὶ θὰ ψάλλωσιν ἐσαεὶ σύμπαντα τὰ τέκνα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, αἰνοῦντα διὰ τοῦ ᾄσματος τούτου οὐ μόνον τὴν Ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν προστάτιδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, τὴν διὰ τῆς εὑρέσεως τῆς Ἱερᾶς Αὐτῆς Εἰκόνος γενομένης ἐν Τήνῳ ἐν μέσῳ τῆς Ἱερᾶς τοῦ Ἔθνους Ἐπαναστάσεως, ἐνισχύσασαν τὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγῶνα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Πρὸ 87 ἐτῶν ὁ ἀείμνηστος Πατρῶν Γερμανὸς μὲ τὸν σταυρὸν ἀνὰ χεῖρας ἀνεπέτασσε τὴν σημαίαν τῆς Ἐπαναστάσεως ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Λαύρας· ἦν ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἡ ἐκκλησία ἡμῶν πανηγυρίζει τὴν ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ· μετὰ διετίαν μόλις ἐνεψύχου τὴν Ἐπανάστασιν ἡ ἐν τῇ νήσῳ Τήνῳ ἀνεύρεσις τῆς Θαυματουργοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰκόνος. Μικροὶ τότε ἐπάλαιον κατὰ Μεγάλων, ὁμὰς ἀτόμων κατὰ κράτους συντεταγμένου καὶ ἰσχυροῦ, δρὰξ ἐνόπλων κατὰ πολὺ ὑπερτέρου καὶ ἠσκημένου στρατοῦ, πυρπολικὰ κατὰ κολοσσῶν πολεμικῶν πλοίων. Καὶ ὅμως ὁ Ἑλληνισμὸς οὐ μόνον νικηφόρος ἐξῆλθεν ἐκ τῆς μακρᾶς αὐτοῦ πάλης ἀλλὰ καὶ τὸν θαυμασμὸν ἐπέσυρε τῶν ἰσχυρῶν τῆς Γῆς· ἐπάλαιεν ὑπὲρ τοῦ δικαίου, ὑπὲρ τῆς θρησκείας, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ. Εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ δύο σπουδαιότατα ἐφόδια, τὸ θάρρος καὶ τὴν πεποίθησιν τοῦ ὑπὲρ τοῦ δικαίου μαχομένου καὶ τὴν τόλμην ἣν ἐμβάλλει ὁ ὑπὲρ πί-

Συνέχεια ἴδε 93αν σελίδα

ΕΘΝΙΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΙ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΣΙΝΑ*

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ.
Κ. Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ
Βουλευτοῦ, πρώην ὑπουργοῦ,
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ «ΑΛΗΘΕΙΑΝ» ΓΡΑΦΕΙΣΑΙ.

ΠΡΟΣ ΕΠΑΝΟΔΟΝ

Ἀλλ' ἤδη συνεπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ ταξειδίου, ἐπέστη δ' ὁ χρόνος τῆς ἀναχωρήσεως πρὸς ἐπιστροφὴν εἰς τὰ παράλια τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, εἰς τὸ ἐπίνειον, ὡς εἰπεῖν, τοῦ Σινᾶ, εἰς τὴν καλὴν Ραῖθώ, περὶ ἧς ἔγραψα ἐκεῖθεν, ἐπιστείλας πρὸς τὴν ἀθηναϊκὴν «Πατρίδα» ἐπτὰ ἐκτενεῖς ἐπιστολὰς πρὸ τῆς εἰς τὸ Ὄρος ἀναβάσεώς μου. Ἀπὸ ἡμερῶν δὲ τριῶν καὶ τεσσάρων παρεσκευαζόμην, τακτοποιῶν μὲν τὰς ποικίλας ἀποσκευάς μου, συσκευάζων δὲ τὰς διαφόρους συλλογάς, ἃς ἐκεῖ κατήρτισα προχείρως διὰ τὰ Μουσεῖα τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ὀρυκτολογικόν, τὸ βοτανικόν, τὸ φυσιογραφικόν, τὸ νομισματολογικὸν κλπ. ὡς πράττω κατὰ πᾶν ταξείδιόν μου.

Η ΔΕΗΣΙΣ

Ἡ 28η Νοεμβρίου ὡρίσθη ὡς ἡμέρα ἐκκινήσεως. Ἀπὸ πρωΐας ἔκτακτος κίνησις ἐπικρατεῖ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Μονῆς. Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀποτελεῖ, ὡς καὶ ἡ ἄφιξις, γεγονὸς ἀξιοσημείωτον διὰ τὴν Μονὴν καὶ τοὺς Πατέρας, οἵτινες πάντες εὑρίσκονται ἐπὶ ποδός. Αἴφνης ὅμως πᾶσα κίνησις ἀνεστάλη, αἱ φωναὶ ἐσίγησαν, ὁ θόρυβος, οἱ κρότοι, οἱ κτύποι ἔπαυσαν καὶ βαθεῖα σιγὴ ἐβασίλευσε πανταχοῦ. Ἐγὼ ὑπῆρξα ὁ τελευταῖος προσελθὼν εἰς τὸν Ναόν, ὅπου πάντες συνέρρευσαν ἤδη, ἵνα δεηθῶσιν ὑπὲρ εὐοδόσεως τῆς Α. Σ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς συνοδείας Αὐτοῦ.

* *Ἴδε προηγούμενα εἰς φύλλα τῆς 27ης Ἰανουαρίου, 3ης, 10ης, 17ης 24ης Φεβρουαρίου 2, 9 καὶ 16 Μαρτίου.*

Ὁποία συγκίνησις ἐκράτει ἐν τῷ Καθολικῷ! Πόσον ὑπῆρξεν εὐλαβὴς καὶ συγκινητικὴ ἡ προσκύνησις τῶν σεπτῶν λειψάνων τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης! . . . Μετὰ βαθυτάτης δὲ κατανύξεως προσηυχήθημεν πάντες ἐν τῷ πανσέπτῳ παρεκκλησίῳ τῆς Ἁγίας Βάτου· ἐκεῖθεν δ' ἐξελθόντες ἐδήσαμεν τὰ ὑποδήματα ἡμῶν καὶ ἀπήλθομεν ὁριστικῶς τῆς Μονῆς!...

ΑΙ ΚΑΜΗΛΟΙ

Ἐν τῇ αὐλῇ ἵστανται ἢ κάθηνται κατὰ γῆς περὶ τὰς εἴκοσι κάμηλοι, αἱ μὲν ἐπισεσαγμέναι πρὸς ἀνάβασιν, αἱ δὲ πλεῖσται πρὸς φόρτωσιν τῶν σκηνῶν, τοῦ ὕδατος, τῶν τροφῶν καὶ τῶν παντοίων καὶ ποικίλων ἄλλων πραγμάτων, ὅσα ἀπαιτοῦνται ἵνα διανύσῃ τις ἀκινδύνως πορείαν ἐν τῇ Ἐρήμῳ. Ὡς γενικῶς λέγεται, ὅτι ἡ γυνὴ εἶναι τὸ ὡραῖον ἥμισυ τοῦ ἀνδρός, οὕτω δύναταί τις νὰ εἴπῃ εἰδικῶς ἐκεῖ, ὅτι ἡ κάμηλος εἶνε τὸ ἀναγκαῖον συμπλήρωμα τοῦ Βεδουΐνου, καὶ καθόλου τοῦ Ἄραβος ἐν τῇ Ἐρήμῳ. Ἀμφότεροι δὲ ἔχουσι ταῦτα κοινά: τὴν ἀπίστευτον ὀλιγάρκειαν, τὴν ἀντοχήν, τὴν καρτερίαν, τὴν ὑπομονήν. Συμμαχία τις εἶνε ὑπ' αὐτῆς τῆς φύσεως ἐπιβεβλημένη αὐτοῖς, τηρουμένη πιστῶς πρὸς ἀμοιβαῖον ὄφελος. Γρυλλίζουσιν αἱ διὰ τοῦ φόρτου βαρυνόμεναι καὶ συντρέφουσι τοὺς μακροὺς τραχήλους, ἐπιδεικνύουσαι τοὺς ἀξινοειδεῖς κοπτῆρας αὐτῶν καὶ ἐξερευγόμεναι ἀηδεῖς γαργαρισμούς, οὐδὲν βεβαίως ἄρωμα ἀποπνέοντας. Αἱ πρὸς ἀνάβασιν ἡμῶν προωρισμέναι κρατοῦνται ὡσαύτως δεδεμέναι κατὰ γῆς, ἀλλ' ὑπομένουσιν ἥσυχοι καὶ μηρυκάζουσαι.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Ἀρχαϊκὴ συνήθεια τηρεῖται κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐκ τῆς Μονῆς. Κατὰ τὴν βορειοανατολικὴν γωνίαν τοῦ τείχους συναθροίζονται πάντες οἱ Μοναχοί, πλὴν ἑνός, ὅστις, ὑπολειφθεὶς, κρούει τοὺς ἑπτὰ κώδωνας τοῦ Ναοῦ, ἐν ᾧ οἱ Βεδουΐνοι κανονιοβολοῦσι συνεχῶς. Ἐκεῖ προσφέρονται πᾶσι φοίνικες ἐκλεκτοὶ καὶ οἰνοπνευματῶδες ἀπόσταγμα φοινίκων πρὸς χαιρετισμόν. Νῦν ὅμως προσετέθη καί τι κοινότερον, ὅλως ἀδοκήτως. Ὁ ἀρχαῖος Ριζαρίτης κ. Γρηγόριος Γρηγορίου ἐκ Μιτυλήνης, νῦν Μοναχὸς Γεννάδιος, προσεφώνησε καταλληλότατα τὸν ἀπερχόμενον Πατέρα καὶ Ἀρχιερέα, συγκινήσας πάντας βαθέως. Ἡ Α Σ. ηὐλόγησεν αὐτούς· ἐγὼ δὲ καὶ διὰ εἰδικοῦ ἀσπασίου χαιρετισμοῦ καὶ διὰ γενικῆς προσφωνήσεως ἐξέφρασα πᾶσιν, ἀπὸ τοῦ φιλοφρονεστάτου Δικαίου κ. Χρυσάνθου τοῦ ἐκ Μεσσηνίας καὶ τοῦ σεβασμίου Γέροντος Σκηνοφύλακος κ Πολυκάρπου τοῦ ἐκ Ζακύνθου μέχρι τοῦ νεωτάτου τῶν δοκίμων, ὅστις εὑρέθη ὢν συμπολίτης μου, Δ. Α. Ζώταλη, πᾶσι, λεγω, τὰς βαθείας εὐχαριστίας μου, τὴν χαράν μου διὰ τὴν δευτέραν ταύτην ἐπίσκεψιν καὶ τὴν εὐάρεστον προσδοκίαν τρίτης τοιαύτης, ἐὰν ὁ Θεὸς θέλῃ!

Η ΣΥΝΟΔΕΙΑ

Εἰς τὴν πρώην συνοδείαν ἡμῶν, τὴν κατὰ τὴν ἀνάβασιν εἰς τὸ Σινᾶ, προσετέθησαν νῦν δύο σπουδαῖα καὶ σημαντικώτατα διὰ πᾶσαν τὴν Ἔρημον πρόσωπα: ὁ Πανασιολογιώτατος Πρωτοσίγγελος καὶ ἀγαπητός μου φίλος κ. Βενιαμίν, ὁ πολύτιμος οἰκονόμος τῆς Μονῆς, πρὸς ὃν ἀποβλέπουσιν ἅπαντες οἱ Βεδουΐνοι πότε θ' ἀνοίξῃ τὴν χεῖρα, ἵνα πλησθῶσι χρηστότητος, κατὰ τὸν προφητάνακτα, καὶ ὁ Μέγας Σέχας (Ἀρχηγὸς) τῆς Ἐρήμου, ὁ Σέχας τῶν Σεχῶν, ὁ Μελενὴκ οὗτος τοῦ Σινᾶ, ὁ νοήμων καὶ συνετὸς καὶ ἀγαθώτατος 70ετούτης γέρων Μούσα Ἀμποῦ-Νασήρ. Οὗτος, ἐλθὼν πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Α. Σ. καὶ μαθὼν ὅτι ἐπίκειται ἡ ἀναχώρησις, παρέτεινε τὴν διαμονὴν αὐτοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης, ἵνα ἐκ σεβασμοῦ καὶ τιμῆς συνοδεύσῃ αὐτὴν μέχρι τοῦ ἄκρου τῆς Ἐρήμου. Ἐπιβαίνει ὡραίας δρομάδος, ὡς καὶ ὁ ἐξάδελφος συνοδὸς αὐτοῦ. Ὁ τίτλος τῆς μεγάλης ἀρχηγίας δὲν ἐμποδίζει αὐτὸν νὰ κρεμᾷ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ μακροῦ τραχήλου τῆς δρομάδος γυμνοὺς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας. Ἔσχον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ φιλιωθῶ μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ γέροντος καὶ νὰ αἰσθανθῶ ἀληθῆ χαρὰν ἐπὶ τῇ συντροφίᾳ αὐτοῦ μέχρι τῆς Ραϊθοῦ.

Τὰ τοῦ καταυλισμοῦ τῆς πρώτης ἑσπέρας ἐν τῇ «χαράδρᾳ τῶν μυριχῶν» (Wady Tarfà), παραλείπω ν' ἀναγράψω, διότι τὸ ἐν αὐτῇ ψῦχος (+ 2° Κελσίου) ἠνάγκασεν ἡμᾶς νὰ στερηθῶμεν ἐξαιρέτων θεαμάτων κατὰ τὴν δύσιν τοῦ Ἡλίου, εἶτα δὲ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἡδυτάτου μελιχροῦ λυκόφωτος καὶ τὸν ὠχρὸν σελαγισμὸν τῆς Σελήνης.

ΕΣΠΕΡΑ ΕΝ ΤΗ ΕΡΗΜΩ

Ἡ δευτέρα ὅμως νύξ, ἣν διηνύσαμεν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν πρὸ τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς χαράδρας Ἴσχλ, ὑπῆρξεν ἡ ἀρίστη τῶν πεντεκαίδεκα νυκτῶν, ἃς διῆλθον ἄλλοτε καὶ νῦν ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινᾶ Ὁ οὐρανὸς ἦν πληρέστατα αἴθριος· ἡ θερμοκρασία ἡδεῖα, ἡ δύσις τοῦ ἡλίου ἐπήρχετο ἀσυνήθως ὡραία μετ' ἀνταυγειῶν αἰθερίου τινὸς ἰανθίνου χρώματος, ἐκπεμπομένου ἀπὸ τῶν φωτιζομένων ἔτι κρημνωδῶν πλευρῶν τῆς χαράδρας ἐπὶ τὰς ἤδη σκιασθείσας· ἡ ἐπα

Ὁ Γέρων-Σκευοφύλαξ τῆς Μονῆς ὁσιώτατος Μοναχὸς κ. Πολύκαρπος

Ἐκ Ζακύνθου

κολουθήσασα τῇ δύσει τοῦ ἡλίου πλήρης κυριαρχία τοῦ εἰδικοῦ ἐν Σινᾷ λυκόφωτος, ἡ εὐφραίνουσα τὴν ὅρασιν καὶ ἐξαίρουσα τὴν ψυχὴν εἰς μετεωρισμὸν πρὸς ἄλλον τινὰ αἰθέριον καὶ ὑπεργήϊνον κόσμον, καὶ ἡ ὕστερον ἐπιτελεσθεῖσα βαθμιαία δύσις αὐτοῦ· ἡ ὁριστικὴ μετὰ ταῦτα ἐπικράτησις τῆς σελήνης, συνοδευομένης ὑπὸ μόνων τῶν φωτεινοτάτων ἀστέρων τοῦ στερεώματος καὶ θιγούσης, ὡς διὰ γλυκυτάτης θωπείας, ἢ διὰ φιλήματος, ὡς θὰ ἔλεγε ποιητής τις, ποτὲ μὲν τοῦτο ποτὲ δ' ἐκεῖνο τῶν ἀνωτάτων χειλέων τῆς ἡμετέρας χαράδρας· ἡ σιγὴ τῆς νυκτός· οἱ μυστηριώδεις ἐκεῖνοι ἦχοι, οὓς νομίζεις ὅτι ἀκούεις ἐν τῇ Ἐρήμῳ, ἐν ᾧ ὄντως δὲν ὑπάρχουσιν· ἡ ἐνδόμυχος, τέλος, ἀπόλαυσις δι' ἐμὲ ἐκ τῆς σκέψεως ὅτι σὺν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἔληγεν ὑπὸ αἰσιωτάτους οἰωνοὺς καὶ τοῦτο τὸ ταξείδιόν μου εἰς τὴν Ἔρημον—πάντα ταῦτα ἀπετέλεσαν τὴν ὡραίαν ἐκείνην νύκτα.

ΒΕΔΟΥΙΝΟΙ ΚΑΙ ΚΑΜΗΛΟΙ

Ἤδη ἐστήθησαν οἱ σκηναὶ ἡμῶν, τέσσαρες τὸν ἀριθμὸν, ἐπὶ τοῦ κρασπέδου ἀμμώδους τινὸς ἐπιφανείας παρὰ τὴν ρίζαν κρημνώδους πλευρᾶς τῆς χαράδρας, ἐγγὺς μικρᾶς συστάδος φοινίκων· ἀνήφθησαν δὲ τὰ πυρὰ διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ δείπνου. Περαιτέρω κατηυλίσθησαν οἱ Βεδουΐνοι, περὶ τοὺς εἴκοσιν, ἀνῆψαν ἕκαστοι κατὰ φυλὰς πυρά, ἔφρυξαν καὶ ἤλεσαν τὸν καφὲν αὐτῶν, ὃν λαμβάνουσιν ἐν μακαρίᾳ ἀπολαύσει πρὸ τοῦ δείπνου, καὶ ἑτοιμάζουσι τὴν ζύμην διὰ τὸν ἄρτον αὐτῶν. Αἱ δεκαεννέα κάμηλοι, αἵτινες ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκφόρτωσιν ἀφέθησαν ἐλεύθεραι, ἵν' ἁρπάσωσιν, ὅπου ἂν εὕρωσι, κλωνίον τι, ἐπανέρχονται ἠρέμα μετὰ τῆς βλακώδους μεγαλοπρεπείας αὐτῶν, εὐθὺς ὡς ἴδωσιν ἀναφθέντα τὰ πυρὰ, διότι κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν λαμβάνουσι τὸ μόνον κατὰ τὰς 24 ὥρας παρεχόμενον αὐταῖς πενιχρὸν γεῦμα ἐκ δύο ὀκάδων αἰγυπτιακῶν ὀσπρίων. Καθιζόμεναι εἰς τὸ ἔδαφος δένονται καὶ τρώγουσιν. Τότε ἄρχεται θορυβώδης κροταλισμὸς ἐκ τῶν θραυομένων ὀσπρίων, διακοπτόμενος ὑπὸ γρυλλισμοῦ ἢ μυκηθμοῦ τινος ἐξ αὐτῶν, ὅταν τυχὸν ἐνοχληθῇ ἐν τῷ τρώγειν. Ἀλλὰ καὶ ἅπας ὁ σταθμὸς εἶνε ἤδη πλήρης ζωῆς καὶ κινήσεως, ἐν εὐαρέστῳ διαθέσει πάντων.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΚΩΝΣΤ. Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

(ΙΔΙΚΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΞΕΝΑ)

— Ὁ Κάϊζερ ἐν Ἑλλάδι

Τὸ «Ἀχίλλειον» τὸ μαγευτικὸν παλάτι τοῦ ὡραιοτέρου ἴσως τοπίου τῆς Εὐρώπης, τὸ ὁποῖον διάφοροι φῆμαι ἤθελαν προωρισμένον ὡς ἐνδιαίτημα ἄλλου εἴδους πάντοτε ὅμως μέλλον νὰ διατηρήσῃ τὴν ὑψηλὴν αἴγλην ἣν προσέδωσεν διαρκῶς εἰς αὐτὸ ἡ ἔξοχος καὶ συμπαθὴς μορφὴ τῆς συλλαβούσης τὴν ἰδέαν τῆς κτίσεως αὐτοῦ, τὸ Ἀχίλλειον ἔγινε πάλιν, ἐνδιαίτημα Αὐτοκρατορικόν. Ἀλλ' ἀντὶ τῆς ρεμβώδους μελαγχολίας μιᾶς πασχούσης καὶ πλημμυριζούσης ἀπὸ ἀνθρώπινον ἀγάπην ψυχῆς θέλει ἐγκαθιδρυθῇ ἐντὸς τῶν δωματίων τοῦ καλλιμαρμάρου Ἀνακτόρου ἡ προσωποποίησις τῆς γονιμωτέρας ἀνθρωπίνης δράσεως, διότι κατὰ τὴν ὡραίαν καὶ γλαφυρὰν ἔκκλησιν τοῦ κ. Κόλλα Δημάρχου Κερκυραίων, δὲν ὑπάρχει πρωτοβουλία καλλιτεχνικὴ καὶ κοινωνικὴ εἰς τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ἐνδιαφέρεται ἡ ὑψηλὴ προσωπικότης Γουλιέλμου τοῦ Βου τὸν ὁποῖον ἡ Κέρκυρα ἔχει τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ φιλοξενήσῃ ἐντὸς ὀλίγου.

Καὶ ἡ ἔπαυλις αὐτὴ Μονάρχου ἐκτὸς τῆς ἰδίας αὐτοῦ χώρας, ὡς γεγονὸς οὐχὶ σύνηθες θέλει συντελέσῃ ὄχι ὀλίγον εἰς τὸν συγχρωτισμὸν αὐτὸν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὴν ἐκ τοῦ πλησίου γνωριμίαν ἡ ὁποία δὲν δύναται ἢ νὰ συντομεύσῃ τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν πρὸς τὴν ἀνθρώπινον εἰρήνην. Ἰδίᾳ ὁ Κερκυραϊκὸς λαὸς ὅτε τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐξοχῆς—μὲ τὴν φιλονομίαν του, τὴν πρὸς τοὺς ξένους ἰδιάζουσαν εὐπροσηγορίαν του, τὴν πρὸς τὴν πρόοδον ροπήν του, θέλει δώσῃ τῷ Ὑψηλῷ Ξένῳ τὸ ἐνδόσιμον νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἀρετῆς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὡς ὑψίστου λόγου στοιχείου διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἀνατολῆς.

— Ἕνας εὐοίωνος γάμος

Ὁ γάμος αὐτὸς ὁ προαγγελλόμενος δι' ὅλων τῶν μεθόδων τοῦ ρεπορτάζ εἶναι ὁ τοῦ Δουκὸς τῶν Ἀβρουτζίων πρώτου ἐξαδέλφου τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας Λουΐγκη ἐκ Σαβοΐας. Τὸ ἰδανικὸν δὲ τοῦ βασιλικοῦ πρίγκηπος εἶναι μία ἀμερικανὶς ἔχουσα ὡς μόνα βασιλικὰ προσόντα τὴν ὠμορφιά, τὴν χάρι, καὶ τὴν ὑγεία. Θὰ εἴπητε ὅτι αὐτὰ εἶναι ἀρκετά. Αὐτῆς τῆς γνώμης εἶναι καὶ ὁ Πρίγκηψ ὁ ὁποῖος ἄφησε ὅλας τὰς κοινωνικὰς προλήψεις εἰς τὰς ἀπομεμακρυσμένας χώρας τὰς ὁποίας ἐπεσκέφθη. Ἡ ἀμερικανὶς Miss Ἔλκινς κατέθελξε τὸν Δοῦκα τῶν Ἀβρουτζίων ἰδίᾳ διὰ τὸ ἀνεξάρτητον τοῦ χαρακτῆρός της. Ὅταν εἰς μίαν ἑσπερίδα τὴν προσεκάλεσε διὰ τὸ Κοτιγιὸν ἡ Miss — ἐνῷ ἄλλαι ἤθελον λιποθυμήσει ἐκ τοιαύτης βασιλικῆς τιμῆς — ἀπήντησε ὅτι ἐπεφυλάσσετο νὰ χορεύσῃ μὲ ἕνα ἐξάδελφόν της ὁ ὁποῖος εἶχε φθάσῃ ἐκείνην τὴν στιγμήν. Ὁ Δοὺξ ἐσκέφθη. «Λοιπὸν αὐτὴ μένει ἀδιάφορος εἰς τοὺς τίτλους». Θὰ κάμω νὰ μὲ ἀγαπήσῃ διὰ τὸν ἑαυτόν μου.

Καὶ ἄρχισε τὸ φλέρτ εἰς τὸ ὁποῖον ἡ δεσποινίς, ἀφοῦ ὁ νέος εἶναι ὡραῖος καὶ ἀνδρεῖος, ἀντεπεκρίθη ὀλίγον κατ' ὀλίγον. Ἀλλὰ μὲ ὅρους· ὅτι πανδρευομένη μὲ πρίγκηπα βασιλικῆς οἰκογενείας δὲν ἤθελε μείνῃ ἐν ὑποδεεστέρᾳ κοινωνικῇ θέσει. Εἰς τοῦτο συνήνεσαν οἱ ὑψηλοὶ συγγενεῖς τῆς Ρώμης. Λέγεται τώρα ὅτι μεγαλειτέραν δυσκολίαν παρουσιάζει τὸ ζήτημα τὸ θρησκευτικόν.

Ἡ Miss Ἔλκινς εἶναι διαμαρτυρουμένη καὶ ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε ἐναντίον τῶν ἐθίμων τοῦ οἴκου τῆς Σαβοΐας νὰ εἰσέρχεται ἐν αὐτῷ πριγκήπισσα μὴ καθολική!

Ἄρα γε ἡ πρόληψις ἡ δογματικὴ θὰ εἶναι ἰσχυροτέρα τῆς προλήψεως τῆς τάξεως; Ἐὰν καὶ ὑπὸ τὴν δευτέραν ἔποψιν ὑπερισχύσῃ ἡ θέλησις τῆς Miss Ἔλκινς ἡ ὁποία θέλει νὰ ἐξακολουθῇ πρεσβεύουσα τὸ δόγμα της, τότε ὁ γάμος αὐτὸς θὰ παρουσιάζεται ὡς καλὸς οἰωνὸς ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ θριάμβου τῆς τε ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν δημοκρατικῶν ἀρχῶν

Ὅπως δήποτε ἡ προσχώρησις αὐτὴ ἁπλῆς θνητῆς ὡς ἴσης εἰς τὰς Αὐλάς, θέλει σημειώσῃ μίαν πραγματικὴν προσέγγισιν τῶν βασιλευουσῶν οἰκογενειῶν πρὸς τὸν λαόν, ἡ ὁποία θέλει ἐκλαϊκεύσῃ οὕτως εἰπεῖν τὴν ἰδέαν τῆς Βασιλείας καὶ ἀσφαλίσῃ αὐτὴν πλειότερον πάσης φρουρᾶς.

— Οἱ διοργανωταί

Ἡ παροῦσα Βουλὴ εἶναι γόνιμος εἰς διοργανώσεις καὶ διοργανωτάς! Διοργάνωσις τοῦ Ναυτικοῦ, διοργάνωσις τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, διοργάνωσις τῆς Χωροφυλακῆς. Ἡ ἰδέα τοῦ ἔξωθεν φερομένων διοργανωτῶν εἶνε ἐκ τῶν ἀρίστων, ἀρκεῖ τὰ ἐκλεγόμενα πρόσωπα νὰ εἶναι τὰ κατάλληλα.

Ἰδίᾳ ἡ ἰδέα τῆς διοργανώσεως τῆς λογιστικῆς τοῦ Κράτους καλουμένου ξένου διοργανωτοῦ εἶνε ἀρίστη ἐὰν τὴν πραγματοποιήσῃ ἡ Κυβέρνησις, δεδομένου ὅτι πράγματι ἡ Ἰταλία ἔχει τὴν καλειτέραν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν.

Περὶ τῆς διοργανώσεως τῆς χωροφυλακῆς εἶναι γνωστὴ ἡ γνώμη ἡμῶν, ἡ ὁποία εἶναι ἐκείνη τοῦ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ τῆς Κρήτης, τοῦ ἐκ πείρας ὁμιλοῦντος, νὰ κληθῇ δηλαδὴ ὡς διοργανωτὴς τῆς χωροφυλακῆς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τῶν Καραβινιέρων. Διατὶ δὲν γίνεται τοῦτο κατόπιν τῶν λαμπρῶν ἀποτελέσματων τὰ ὁποῖα ἔδωκεν ἡ Κρήτη; Εὐτυχῶς ὅτι καὶ ἐν τῇ Βουλῇ καθ' βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῇ ἐν ἄλλῃ στήλῃ δημοσιευμένη ἀγορεύσει του ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἑτέρας μερίδος τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κ. Κυρ. Π. Μαυρομιχάλης εὐγλώττως ὑπεστήριξε τὴν ἰδέαν πρὸς μεταλλήσεις ξένου ὀργανωτοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

Ὁ Σταχυολόγος

ΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΚΟΥΖΕ

Ἱκανῶς ἐνδιαφέρουσαι ὅσον καὶ μεμετρημέναι ἦσαν αἱ πρὸς τὴν Βουλὴν γενόμεναι δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σκουζὲ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων κατόπιν τῆς ἐπὶ τούτων γενομένης ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Σ. Δραγούμη ζητήσαντος τὴν

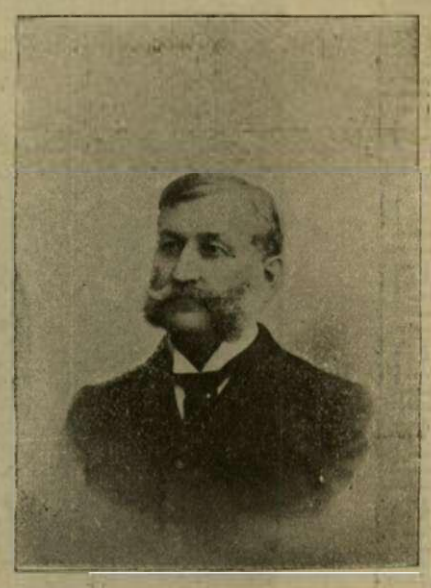

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΚΟΥΖΕΣ

Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν

κατάθεσιν ἐγγράφων καὶ πληροφοριῶν, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει τούτων διεξαχθῇ ἡ σχετικὴ συζήτησις. Ὁ κ. Σκουζὲς ἐπὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος κατέθεσε τὴν κατὰ Σ)βριον πέρυσιν γνωστὴν διακοίνωσιν τῶν Δυνάμεων ὡς καὶ τὴν εἰς αὐτὴν ἀπάντησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως—ὡς πρὸς τὴν κατὰ 3 ο)ο αὔξησιν τῶν τελωνειακῶν δασμῶν ἐν Τουρκίᾳ διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐζητήθη ὡς ἔδει ἡ πρὸ τῆς ἐπιβολῆς τῆς προσθέτου φορολογίας συναίνεσις τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως, ὁ κ. Σκουζὲς εἶπεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον διεμαρτυρήθη ἐπανειλημμένως ὅτι δε σχετικαὶ συνεννοήσεις διεξάγονται ἐπὶ τοῦ ζητήματος. Ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀκτοπλοΐας τῆς Ἑλληνικῆς Ναυτιλίας εὑρίσκεται εἰς ὁδὸν αἰσίας λύσεως τῆς Πύλης ἀναγνωρισάσης τὸ δίκαιον τῶν ἑλλην. ἀξιώσεων. Μᾶλλον ἐνδιαφέρουσαι καὶ εὐχάριστοι ἦσαν αἱ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἑνώσεως τοῦ Λαρισσαϊκοῦ σιδηροδρόμου μετὰ τῶν τουρκικῶν δηλώσεις τοῦ κ. Σκουζέ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπέτυχεν ἤδη τὴν ἐνίσχυσιν ἐκ μέρους τῶν Μεγάλων Δυνάμεων πλὴν τῆς Ἀγγλίας δηλωσασης οὐδετερότητα—τῶν πρὸς τὴν Πύλην γενομένων προτάσεων τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἑνώσεως, ὅτι δὲ εἶνε βεβαία ὅτι ἡ ἀπάντησις τῆς Πύλης θὰ εἶνε εὐνοϊκή, τῆς ἑνώσεως ταύτης τῶν σιδηροδρόμων, μὴ παραβλαπτούσης οὐδενὸς τὰ συμφέροντα,

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ,,

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ,,

Εἶναι τὸ **μόνον εἰκονογραφημένον** ἑλληνικὸν φύλλον τὸ παρακολουθοῦν **ἐνημέρως** καὶ **λεπτομερῶς** πᾶν γεγονὸς αθηναϊκὸν καὶ πανελλήνιον καὶ παγκόσμιον διὰ πρωτοτύπων εἰκόνων, προωρισμένον νὰ γίνῃ διὰ τῶν ἐτησίων σειρῶν του εἰς τὸν μέλλοντα ἱστορικόν, ἡ πιστοτέρα εἰκὼν τοῦ συγχρόνου ἑλληνικοῦ βίου. Εἶναι δὲ καὶ τὸ **οἰκονομικώτερον** ἕνεκεν τῆς μεγάλης κυκλοφορίας

μελλούσης δὲ νὰ προαγάγῃ τὴν διεθνῆ συγκοινωνίαν καὶ ἐμπορικὰ ἀποκλειστικῶς συμφέροντα. Ἡ ἐθνικὴ σημασία τῆς ἐπιτυχίας ταύτης τῆς Κυβερνήσεως εἶνε αὐτονόητος, ὅπως ἄλλη ἐπιτυχία τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἶνε ἡ ὁριστικὴ αἰσία λύσις τῆς ἀκωλύτου πλέον εἰσαγωγῆς τῶν Ἑλλην. οἴνων (Λευκὰς καὶ Κύμης) εἰς Ἐλβετίαν.

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΩΝ

Κατὰ τὰς ἐσχάτως γενομένας ἀρχαιρεσίας τοῦ Συνδέσμου τῶν Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν ἐξελέγησαν, Πρόεδρος μὲν ὁ κ. Ἠλίας Πουλόπουλος, Ἀντιπρόεδροι οἱ κ.κ. Ο. Ρουσόπουλος, Κ. Παναγόπουλος, Ταμίας ὁ κ. Π. Θανόπουλος, Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Ν. Σελᾶς, καὶ Σύμβουλοι οἱ κ. κ. Μ. Πολίτης, Λ. Οἰκονομίδης, Ἄγγ. Πυρρῆς, Χρ. Γεωργιάδης, Σ. Βεζανῆς, Α. Μαντούνζης, Μ. Κλωναρίδης.

Τὸ νέον οὕτω Συμβούλιον τοῦ κατ' ἐξοχὴν τούου Συνδέσμου τῆς ἑλληνικῆς ἐργασίας ἐν Ἀθήναις συνεκροτήθη ὡς ἄριστα ἐκ τῶν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν δρώντων πρωτεργατῶν τῆς Ἐθνικῆς Βιομηχανίας, πρέπει δὲ νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι καὶ ἡ δρᾶσις τοῦ Συμβουλίου θ' ἀποδειχθῇ ἀξία τῆς εὐφυΐας, τῆς θελληματικότητος καὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας ζήλου καὶ φανατισμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ἡ βιομηχανία καὶ ἡ βιοτεχνία, καθόλου δὲ εἰπεῖν ἡ ἐργασία ἐν Ἑλλάδι εἶνε ἄστεγος, ἀπροστάτευτος, παρὰ πάντων, ἰδίᾳ τῶν Κυβερνητῶν τοῦ τόπου, περιφρονουμένη καὶ ἐγκαταλειπομένη.— Αὐτοὶ φροντίζουν μᾶλλον περὶ τῆς Ἐ ρ γ α σ ί α ς τοῦ κόμματος, τῆς βιομηχανίας τῆς Συναλλαγῆς, ὅ ἐστι τῆς ἐθνικῆς σήψεως καὶ τῆς διαφθορᾶς, τοῦ παρασιτισμοῦ καὶ τῆς ἀπονεκρώσεως. Ἡ ἄλλη Ἐ ρ γ α σ ί α τῆς ζωῆς τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς χώρας ἡ μόνη Ἐργασία, ἡ ὁποία ἀνέδειξε καὶ ἐξύψωσε εἰς ἰσχὺν καὶ μεγαλεῖον τὰ πολιτισμένα κράτη τοῦ κόσμου, εἶνε [illegible] incognito, γῆ ἄγνωστος, διὰ τοὺς κυβερνήτας μας, ὁσάκις δὲν εἶνε ἀντικείμενον χλεύης καὶ περιφρονήσεως. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ Ἐ ρ γ α σ ί α αὐτή, ἣν κυρίως ἐκπροσωπῇ ὁ Σύνδεσμος τῶν Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν ἀπεφάσισεν ἐπὶ τέλους νὰ δείξῃ τὴν πυγμήν της εἰς τοὺς κοιμωμένους ἀδρανεῖς ἄρχοντας. Καὶ ἂν αἱ πληροφορίαι, ὡς εἴμεθα βέβαιοι εἶνε ἀσφαλεῖς, πρωτίστη μέριμνα τοῦ Συνδέσμου θὰ εἶνε ἡ ἐκ παντὸς τρόπου καὶ διὰ λαϊκῆς ἔτι διαμαρτυρίας ἄθροας καὶ ἐπιβλητικῆς δημιουργία μιᾶς στέγης, ὑπὸ τὴν ὁποίαν νὰ προστατευθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐργασία. Ἡ στέγη αὐτὴ θὰ εἶνε ἐν Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Βιομηχανίας. Ἡ ἰδέα αὐτὴ ἔχει ἤδη ὡριμάσει πρὸ δεκαετηρίδων ὡρίμανσιν μέχρι σήψεως, χωρὶς κανεὶς ἐκ τῶν κυβερνητῶν νὰ εἴχε λάβει μέχρι τούτου ὄχι τὸ θάρρος ἀλλὰ τὸν στοιχειώδη πατριωτισμὸν νὰ σείσῃ τὸ δένδρον καὶ πέσῃ ὁ καρπός. Λοιπὸν αὐτὸ τὸ τίναγμα τοῦ νεκρωμένου κυβερνητικοῦ δένδρου ἔρχεται νὰ δώσῃ καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ τὸ δώσῃ ὁ Σύνδεσμος τῶν Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν. Ἂς μὴ κουρασθοῦν, ἂς μὴ ἀποθαρρυνθοῦν, ἂς μὴ δειλιάσουν. Ἐκεῖ ποῦ ἔχομεν ἑ π τ ὰ ὑπουργεῖα Συναλλαλῆς, ἂς γίνῃ ἐπὶ τέλους καὶ ἓν ὑπουργεῖον Ἐργασίας καὶ Ἐθνικῆς ζωῆς ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ ἀφομοιωθῇ καὶ αὐτὸ πρὸς τὰ ἑπτὰ πρῶτα. Τὸ καθ' ἡμᾶς θεωροῦμεν τὸ ζήτημα ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας καὶ καθῆκον τῆς «Ἀληθείας» εἶνε νὰ ἐνισχύσῃ ὅσον δύναται τὰς ἐνεργείας τοῦ Συνδέσμου τούτου εἰς τὴν πραγματοποίησιν μιᾶς ἰδέας, ἡ ὁποία εἶνε ἐθνικὴ κατ' ἐξοχὴν ἀνάγκη.

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ,, ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ ΚΑΪΡΟΥ

Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου τῆς «Ἀληθείας»

ΚΑΪΡΟΝ 12 Μαρτίου 1908. — Ἔχων ἐσχηματισμένην γνώμην ὅτι δημοσιογραφικὸν ὄργανον μακρὰν τῶν περὶ ἡμᾶς κύκλων δὲν πρέπει νὰ ἐπιλαμβάνηται εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε ζητημάτων ἀφορώντων τὰ τιμαλφέστερα συμφέροντα παροικίας ἧς τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ὑπόστασιν ἔχουσιν ἀνελάβει ἄνδρες σώφρονες καὶ γενναιόδωροι, ποικιλοτρόπως εὐεργετήσαντες αὐτὴν καὶ τυχόντες τῆς γενικῆς ἐπικροτήσεως τῶν ὁμογενῶν μας τάξεων, δὲν ἐθεώρησα καλὸν ἵνα γράψω τι περὶ τῆς γενομένης ἐκλογῆς τῶν ἰατρῶν τοῦ μετ'. ὀλίγον ἀνοίγοντος τὰς εὐεργετικάς του πύλας Ἀχιλλοπουλείου Νοσοκομείου, προτοῦ κοπάσῃ ὁ ἐγερθεὶς θόρυβος τῶν ἐνδιαφερομένων, θόρυβος ὅστις γεννᾶται πάντοτε εἰς παρομοίας περιστάσεις.

Ἡ εὐγενὴς συζήτησις ἐν τῷ τύπῳ σεβαστῶν ἀνδρῶν καὶ ἐπιστημόνων τῆς περιωπῆς τὴν γραψασῶν περὶ Νοσοκομείου εἰδικοτήτων, μοὶ ἀφῆκε τὴν τελευταίαν της λέξιν ὡς ἀντιπροσώπου τῆς «Ἀληθείας», ἧς αἱ Αἰγυπτιακαὶ καταστᾶσαι στῆλαι, στολίζονται καθ' ἑκάστην ἀπὸ κρατίστους χειριστὰς τοῦ καλάμου διὰ πολυτίμου φιλικῆς ἐντεῦθεν συνεργασίας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης Καΐρου, ὑπὸ τὴν διαχείρισιν ἀνδρῶν ἐκ τῶν περὶ ἡμᾶς ἐπιλέκτων, θέσασα τὴν εὐπ ιίαν ὡς ὅρον της καὶ ζηλοῦσα πρόοδον ὁμοίαν πρὸς τὴν τῆς αὐταδέλφης της Ἀλεξανδρειανῆς Κοινότητος, δὲν ἔπαυε φροντίζουσα ὅπως διὰ πάσης θυσίας πλουτίσῃ τὰς σελίδας της δι' ἔργων τοῦ καλοῦ, τῆς προόδου, καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν παρακολουθούντων τὰ ἐθνικῶς ὑπερήφανα βήματά της.

Ὡς εἶνε γνωστὸν, ὁ ἀείμνηστος Εὐάγγελος Ἀχιλλόπουλος δαπαναις τοῦ ὁποίου ἀπεκτήσαμεν τὸ ἐν Tewfekieh «Ἀχιλλοπούλειον» μέγαρον τῆς σχολῆς τῶν Ἑλληνίδων παρθένων, καὶ ζῶν, καὶ μετὰ θάνατον, ἀφιέρωσε πλεῖστα ποσά, ὑπὲρ τῆς ἀνοικοδομήσεως Ἑλληνικοῦ Νοσοκομείου, τοῦ μόνου ἐλλείποντος μεταξὺ τῶν ἄλλων ξένων. Ὁ θάνατος τοῦ ἀοιδίμου Ἀχιλλοπούλου δὲν ἐπέτρεψεν τὴν πραγματοποίησιν τῶν εὐγενῶν του πόθων, καὶ οἱ ἄξιοι υἱοὶ εὐεργέτου πατρός, ἀνέλαβον τὴν συνέχισιν τῶν πατρικῶν βημάτων προσεπαυξήσαντες τὰ διατιθέντα ποσὰ πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Νοσοκομείου, στέγης τῶν πασχόντων ὁμογενῶν. Ἡ ὑπόφασις των αὕτη ἐνεσφηνώθη ἐν εὐρυτάτῳ γηπέδῳ τῆς Ἀμπασίας, καὶ ὁ θεμέλιος λίθος ἐτέθη πρὸ ἔτους χειρὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Πατριάρχου Φωτίου.

Αἱ κοινοτικαὶ κορυφαὶ τῆς Παροικίας μας προεδρεύοντος τοῦ Σεβαστοῦ πρεσβύτου καὶ ἐν πολλοῖς εὐεργέτου τῆς ἡμετέρας Κοινότητος κ. Ἀλ. Ρόστοβιτς Μπέη, ἐρρίφθησαν μετὰ ζήλου καὶ θυσιῶν εἰς τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχυτέραν ἀνέγερσιν τοῦ σωτηρίου ἱδρύματος, ἵνα μετ' Ἐθνικοῦ ἐγωϊσμοῦ ἴδωσιν εἰς τὸ ἀέτωμα αὐτοῦ τὴν χαρακτηριστικὴν λέξιν «Ὑγεία» μὲ τὴν γράξιν τῆς Ἐθνικῆς ὀνομασίας «Ἀχιλλοπούλειον Ἑλληνικὸν Νοσοκομεῖον».

Ἀνέλαβον δὲ τὴν ἀνέγερσιν μὲ ἀξιοστέφανον οὕτως εἰπεῖν ἀμιλλαν οἱ διαπρεπεῖς Μηχανικοί μας κ. κ. Ν. Καΐρης τακτικὸς τῆς Κοινότητος, ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν τελείαν ἐκ βάθρων παράδοσιν, Ἀνδρέας Σάββας, σημαίνουσα Μηχανικὴ — Ἐργοληπτικὴ αὐθεντία τῆς χώρας. Ἤδη, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν καὶ δραστηριότητα τῶν προαναφερθέντων κρατίστων Μηχανικῶν, ἀνηγέρθη τὸ οἰκοδόμημα, μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐπιβάλλον τὴν θέαν, παρὰ τὸ Ἰταλικὸν Νοσοκομεῖον.

Ὑπὸ τὰς Ἑλληνοπρεπεῖς ταύτας συνθήκας καὶ μὲ τὰς Πεντελικὰς μαρμαρώσεις του, δι' ὧν ἔχει λαμπρύνει τὰ πλεῖστα τῶν ἐν Καΐρῳ μεγάρων ὁ κ. Σάββας περατούμενον ὁσονούπω τὸ ἐγκαλλώπισμα τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας, θέλει δώσει τὴν ἀνακούφισιν καὶ τὴν ζωὴν εἰς ἀδελφοὺς πάσχοτας εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὁποίων θὰ εἶνε τὰ ὑπερενενήκοντα πέντε εὐρύχωρά του δωμάτια.

Μετὰ συνετῆς σπουδῆς, ὡς ἐν παντὶ, βαίνουσα ἡ Κοινοτική μας ἐπιτροπή, προέβη πρό τινος εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἰατρῶν τοῦ Νοσοκομείου, μὲ τὴν πλήρη ἀντίληψιν ὅτι ἔδει νὰ ὦσιν οὗτοι ἰατρικαὶ ἐξοχότητες ἰσάξιαι πρὸς τὸ γόητρον τοῦ πολυδαπάνου ἱδρύματος.

Ἡ ἐκλογὴ ἐγένετο, καὶ τὸ ὁμογενὲς κοινὸν τῆς Νειλῴας σεβόμενον καὶ ἐπικροτοῦν τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπιτροπῆς εὗρε δικαιωθείσας τὰς πεποιθήσεις του ἐν τῷ προσώπῳ ἐπιφανῶν ἐπιστημόνων.

Ἡ Α. Ε. ὁ Κωμανὸς Πασσᾶς, μία autorité medicale, ὄχι μόνον παρὰ τῷ διεθνεῖ σώματι τῶν ἐπιστημόνων τῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἐν Εὐρώπῃ, παρ' οἷς συχνὰ γίνεται μνεία τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐξελέγη Ἀρχίατρος τοῦ Νοσοκομείου. Οἱ κ. κ. Ἰωάν. Τσάμης Ε. Βαλσαμῆς καὶ Ν. Βαΐλας, εἶνε οἱ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τακτικοὶ ἰατροὶ τοῦ ἐν Σούμπρᾳ Ἑλληνικοῦ Νοσοκομείου, ὅπερ ἐκτὸς τῶν ἀπειροπληθῶν ἐκδουλεύσεων ἃς παρέσχεν εἰς τὸ ὁμογενὲς κοινὸν, ἐκτὸς τῆς ζηλευτῆς περιωπῆς εἰς ἣν τὸ ἀνήγαγον διὰ τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐν αὐτῷ σποδαιοτάτων ἐγχειρίσεων διετήρησεν καὶ τὸ γόητρον τῆς Ἑλλ. Παροικίας ἀπέναντι τῶν λοιπῶν ξένων παροικιῶν, αἵτινες ἐκέκτηντο ὅμοια κοινωφελῆ ἱδρύματα. τῆς ὁμογενοῦς στερουμένης.

Τοῦ Νοσοκομειακοῦ σώματος καὶ τῶν ἰατρῶν, ἀποτελεῖ ὡσαύτως μέρος ὁ συμπαθεὶς καὶ ἔγκριτος παθολόγος κ. Ἱερ. Λοβέρδος.

Ὡς ἐκ τῆς ἐκλογῆς ταύτης τῶν ἰατρῶν ἐγεννήθησαν δυσαρέσκειαί τινες ἐν εὐρείᾳ δημοσιογραφικῇ συζητήσει, προκαλέσασαι ἐπὶ στιγμὴν ὑποβολὴν παραιτήσεως τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχιάτρου, εὐτυχῶς ὅμως ἐθριάμβευσεν ἡ σώφρων καὶ κοινωφελὴς πορεία, καὶ κοπάσαντος τοῦ θορύβου, ἀπεσύρθη κατόπιν σαφῶν ἐξηγήσεων ἡ ὑποβληθεῖσα παραίτησις. Δὲν ἀντιλέγει τις, ὅτι ὁ ὁμογενὴς κόσμος τοῦ Καΐρου, ηὐτύχησεν ν' ἀριθμῇ ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ καταλόγῳ του, ἰσαξίους τῶν ἐκλεγέντων ἰατρούς, ἀλλὰ δέον νὰ λεχθῇ παραλλήλως ὅτι πρὸ μιᾶς ἀποφάσεως τῆς Κοινοτικῆς, ἐπιτροπῆς ὡς μόνης ἁρμοδίας ἔδει νὰ δεσπόσῃ ἡ σιωπὴ ἀφοῦ οἱ πάντες γνωρίζομεν ὅτι εἰς παρομοίας περιστασεις δὲν ἱκανοποιοῦνται αἱ ἀξιώσεις ὅλων. Ἡ ἐπέκτασις τοῦ φιλικοῦ νήματός μου, περιβάλλει τοὺς πλείστους τῶν ἰατρῶν τῆς πόλεώς μας, δι' ἣν τιμὴν καὶ σεμνύνομαι ὄντως, ἀλλὰ πεπεισμένος εἰς τὸ βλέμμα τῆς ἀμερολήπτου κρίσεως, τολμῶ νὰ παρατηρήσω ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου δέον νὰ ἦ σεβαστὴ ἡ ἀπόφασις ἐπιτροπῆς, ἣν ἡμεῖς αὐτοὶ ὠνομάσαμεν τοιαύτην, ἀναγνωρίσει καταλληλότητος καὶ ὑπεροχῆς της νὰ ρίπτηται βλέμμα ὄχι ξένον πρὸς ἐκλεγέντας συναδέλφους ἰατροὺς καὶ νὰ λαμβάνηται σεβαρῶς ὑπ' ὄψιν τὸ ὅτι δὲν δύνανται νὰ περιληφθῶσιν οἱ πάντες εἰς ἓν Νοσοκομεῖον μὲ ὡρισμένον τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν ἰατρικοῦ σώματος. Τέλος, ὅ γέγονεν, γέγονεν! Ἡ συζήτησις ἐν τῷ τύπῳ ἔπαυσεν ἤδη, καὶ τὸ ψευδώνυμον «Παλαιὸς» τοῦ ἐγκρίτου φίλου Ἀσκληπιάδου, ηὐτυχήσαμεν νὰ ἴδωμεν ὑπὸ τὰς γραμμὰς διστήλου δημοσιεύματος τῆς «Ἀληθείας» καὶ διὰ πολλοστὴν φορὰν ν' ἀναγνώσωμεν ὕφος δυνατοῦ καλάμου μετὰ γλαφυρότητος καὶ ἀττικοῦ ἅλατος, εἰκονίζοντος τὴν περὶ ἡμᾶς ζωήν, καὶ ἐν πλείστοις σημείοις ἐντέχνου καὶ εἴρωνος, κατὰ τὸν ἀνεξάντλητον ροῦν τῆς πνευματώδους του πέννας ἥτις στολίζει πάντοτε τὰς στήλας συναδέλφων καὶ περιοδικῶν τῆς Αἰγύπτου καὶ τοῦ Πανελληνίου φιλολογικοῦ τύπου.

Τέλος εἰς τοὺς ἐκλεγέντας ἰατρους, ἀνετέθη ἡ ἐκπόνησις τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοιούτων ἄλλων Νοσοκομείων, ἡ ἐκλογὴ τῶν χειρουργικῶν ἐργαλείων καὶ ἡ ἐν γένει τακτοποίησις τοῦ Νοσοκομείου μας οὕτινος ἡ εὐεργετικὴ λειτουργία ἀναμένεται περὶ τὰ τέλη τοῦ ὁδεύοντος ἔτους.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΜΑΝΕΣΗΣ
Συνταγματάρχης τοῦ Πυροβολικοῦ
Ὁ ἀποθανὼν βουλευτὴς Τριχωνίας

ΣΚΟΡΠΙΑ ΦΥΛΛΑ

— "Ενας δουλευτὴς στὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων

Ἡ δύναμις τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων συνίσταται εἰς τὸ ὅτι οἱ Ἄγγλοι χύνουν νέον αἷμα εἰς τὴν ἀριστοκρατίαν των διὰ τῆς μεταγγίσεως ἐξόχων τέκνων τῆς ἐργασίας. Ὁ λὸρδ Γκλάντω ὁ ὁποῖος ἔγινε λόρδος πρὸ δύο ἐτῶν καὶ ὁ ὁποῖος εἶναι σήμερον ἑβδομήντα δύο ἐτῶν εἶχεν ἀρχίσει τὸ στάδιόν του εἰς ἡλικίαν δεκαπέντε ἐτῶν ὡς ἐργάτης κασσιτέρου. Εἰργάσθη ἐπιμελῶς ἀναπτύσσων τὸν ἑαυτόν· βελτιώνων τὴν θέσιν τῶν μετ' αὐτοῦ ἐργαζομένων, συσταίνων συλλόγους τῶν ὁμοτέχνων του καὶ ἄλλων, ἐνδιαφερόμενος εἰς φιλολογικὰ ζητήματα, οὕτως ὥστε εἰς ἡλικίαν εἴκοσι δύο ἐτῶν ἔγινε διευθυντὴς τοῦ ἐργοστασίου.

— Ἡ ἀλογοκάμηλος

Ἔφθασεν εἰς τὸ Λονδῖνον ἐν ἄλογον μικροῦ ἀναστήματος ([illegible]) ἔχον τὴν καμπούραν τῆς καμήλου. Τὸ ἄλογον αὐτὸ ἀνεκαλύφθη εἰς τὰ δάση τῆς Οὐγάνδας ὑπὸ τοῦ Σὲρ Ἄρρυ Γκιένσων.

Τὸ παράδοξον αὐτὸ ζῷον ὀνομάζεται **ὀκάπι**, θεωρεῖται ὑπό τινων ζωολόγων ὡς ὁ κρῖκος ὁ ἑνώνων εἰς τὴν ζωολογικὴν κλίμακα τὴν κάμηλον μὲ τὸ γένος τῶν ἵππων.

Τὸ ἐν γένει ἀλογίδιον ἔχει τώρα πέντε χρόνια καὶ εἶναι ὑγιὲς καὶ ζωηρὸν καθὼς πῶλος ἑνὸς ἔτους.

— Ὁ ἀνθρωπόρνις

Ἐφανταστήκατε ποτὲ ὅτι ἕνας ἄνθρωπος δύναται νὰ κλωσσᾷ αὐγά; Καὶ ὅμως τοῦτο γίνεται εἰς τὸ Ἀννάμ. Ἰδοὺ πῶς.

Ἕνας ἀνναμίτης εἰσέρχεται μέσα σένα μεγάλο καλάθι μὲ σχῆμα χωνίου γεμᾶτο μὲ ἐνναλλὰξ στρώματα ἀπὸ λίπασμα ἀχύρου καὶ ὠῶν. Κάθεται ἐκεῖ ἐπὶ εἴκοσι καὶ περισσοτέρας ἡμέρας ἐξερχόμενος εἰς στιγμὰς ἀπαραιτήτους.

Τὸ καλάθι περιέχει χίλια αὐγά. Μετά τινα καιρόν, ὁ Ἀνναμίτης ὁ ὁποῖος κάθεται εἰς τὸ ἀνώτερον στρῶμα τοῦ καλαθίου ἀνοίγει ἕνα αὐγὸν καὶ βλέπει ἐὰν τὸ πουλὶ εἶναι ἕτοιμον. Τόση δὲ εἶναι ἡ πεῖρα τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ὥστε σχεδὸν ποτὲ δὲν ἀπατᾶται.

— Ὁ Σινικὸς τοῖχος

Ὁ Σινικὸς τοῖχος εἶναι παροιμιώδης. Ἀλλ' ὑπάρχει πράγματι καὶ ποῖαι εἶναι αἱ διαστάσεις του; Ἕνας γάλλος μηχανικὸς ἔλαβε τὸν κόπον νὰ τὸν μετρήσῃ καὶ ἀκούσατε τί εὗρεν. Τὸ ὕψος ποικίλλει κατὰ τὰ μέρη ἀπὸ 6 ἕως 15 μέτρα, τὸ μῆκος εἶναι 2400 χιλιομέτρων! Ὁ τοῖχος διέρχεται διὰ βουνῶν καὶ πεδιάδων. Τὰ θεμέλιά του εἶναι ἐκ γρανίτου. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς κατασκευῆς εἶναι στερεώτατον.

Τότε μὲ τοιοῦτον τοῖχον οἱ Κινέζοι ἠδύναντο πράγματι νὰ ζοῦν χωρισμένοι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχήν. Σήμερον ὄχι.

— Σιδηρόδρομος χάρισμα

Μεταξὺ τῆς Μπόμπας, πρωτευούσης τοῦ Κόγκου καὶ τῶν μερῶν τοῦ ὁμωνύμου ποταμοῦ ὑπάρχει σιδηρόδρομος χρησιμεύων μᾶλλον διὰ τὴν μεταφορὰν ἐμπορευμάτων.

Ὅμως εἷς τινας ὥρας τῆς ἡμέρας τρία ἢ τέσσαρα βαγόνια διατίθενται χάρισμα διὰ τὸν κόσμον.

Ἀλλὰ σημειωτέον ὁ κόσμος αὐτὸς συνίσταται ἀπὸ μαύρους, οἱ ὁποῖοι ταξειδεύουν ὡς ἐμπόρευμα.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΝΟΝ

Φωτογραφίαι ληφθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἐρασιτέχνου κ. **Ἰωάν. Πετρίδου**

Φωτογραφία ληφθεῖσα κατὰ τὴν περιφορὰν τῆς Ἁγίας Εἰκόνος τὴν στιγμὴν τῆς ἐξόδου ἐκ τοῦ Ναοῦ κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΟΡΑΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΗΝ 25ην ΜΑΡΤΙΟΥ *(Φωτογ. Κόλιου ἐν Τήνῳ)*

Φωτογραφία ληφθεῖσα καθ' ἣν στιγμὴν κατέρχεται πρὸς τὴν πόλιν ἡ συνοδεία τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΝΟΥ

Η 25 ΜΑΡΤΙΟΥ ΕΝ ΤΗΝΩι

(Συνέχεια ἐκ τῆς Α'. σελίδος)

στεως καὶ πατρίδος ἀγών, καὶ κατίσχυσεν ἐν τῇ ἀνίσῳ πάλῃ αὐτοῦ.

* * *

Οἱ γενναῖοι τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος πρόμαχοι πάντοθεν τῆς Ἑλληνικῆς γῆς συνέρρεον εἰς Τῆνον, ἵνα ἐκεῖθεν ἀντλήσωσι δυνάμεις καὶ οἱ ναῦται τῶν Ψαρῶν τῆς Ὕδρας καὶ τῶν Σπετσῶν εἰς Τῆνον ὡδήγουν τὰ πλοῖα αὐτῶν, ἵνα, τελοῦντες ἐν αὐτοῖς ἁγιασμόν, ἐπέλθωσιν κατὰ τοῦ πολὺ ὑπερτέρου ἐχθροῦ. Τελευταῖον ἔτι κατὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον τοῦ 1897 αἱ ἐκ τῆς ὑποδούλου Ἑλλάδος ἐρχόμενοι, ἵνα τὸ αἷμα αὐτῶν χύσωσιν ὑπὲρ πατρίδος, εἰς Τῆνον προσήρχοντο τὸ πρῶτον, ὡς εἰς τὸ ἑνωτικὸν κέντρον τοῦ ἐν διασπορᾷ Ἑλληνισμοῦ, ἵνα ἐκεῖθεν ἀντλήσωσιν ἐκ τῆς θρησκείας δυνάμεις καὶ κατόπιν ἀποδυθῶσιν εἰς τὸν ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνα. Τοῦτο βλέπομεν ἐπαναλαμβανόμενον ἰδίᾳ δὶς τοῦ ἔτους κατὰ τὰς μεγάλας τῆς Τήνου πανηγύρεις. Ἀπὸ περάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς Τῆνον προστρέχουσιν οἱ προσκυνηταί, ὡς τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, καὶ ἀπὸ πάσης Ἑλληνικῆς γωνίας ἐκεῖ συρρέουσιν πιστὰ τῆς Μεγάλης Ἰδέας τοῦ Γένους τὰ τέκνα, ἵνα ἐλεύθεροι πρὸς στιγμὴν ἀναπνεύσωσιν ἐν ἐδάφει ἐλευθέρῳ τῆς ἐλευθερίας τὸν ζείδωρον ἀέρα. Ἐκεῖ πίστις καὶ πατρὶς ἠδελφωμέναι, ἐκεῖ δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι τὸν ἀδελφικὸν ἀνταλλάσσουσιν ἀσπασμόν, καὶ ἀλλήλων ἀποχωρίζονται μὲ τὴν διάπυρον εὐχήν, ἵνα εἰς Τῆνον καὶ πάλιν συνενωθῶσιν εἰς προσεχῆ πανήγυριν ἐλεύθεροι πλέον πάντες οἱ Ἕλληνες.

* * *

Ἀπὸ τῆς εὑρέσεως τῆς Ἱερᾶς εἰκόνος χρονολογοῦνται αἱ μεγάλαι τῆς Τήνου πανηγύρεις. Ἀφ' ἑαυτῶν δημιουργηθεῖσαι μὲ στερεὰς τὰς βάσεις τὴν πίστιν τῶν χριστιανῶν πρὸς τὴν Ἁγίαν ἡμῶν θρησκείαν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν γλυκεῖαν αὐτῶν πατρίδα ἀποτελοῦσι τὸν κατ' ἐξοχὴν τύπον τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν πανηγύρεων καὶ τὸ κάλλιστον σχολεῖον ἠθικῆς καὶ Ἐθνικῆς διαπλάσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὅ,τι ἐν Τήνῳ βλέπομεν τελούμενον καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον, καὶ ἰδίως κατὰ τὰς πανηγύρεις αὐτῆς, ἀποτελεῖ τὴν ἐνσάρκωσιν τῆς πίστεως καὶ τῆς φιλοπατρίας τοῦ Ἕλληνος. Διὰ τοῦτο κατ' αὐτὰς ἡ Ἐκκλησία ἔδει νὰ παρίσταται ἐν ὅλῃ τῇ αἴγλῃ καὶ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ αὐτῆς, τὸ δὲ κράτος ἐν ὅλῃ τῇ ἐπισημότητι καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ.

Ὅταν βλέπομεν τὸν Μικρασιάτην δακρύοντα ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ πολυχρονισμοῦ τῆς Ἑλλ. Δυνιαστείας, καὶ τὸν Μακεδόνα καὶ Ἠπειρώτην σκιρτῶντα ἐπὶ τῇ θέᾳ ὀλιγίστων Ἑλλήνων στρατιωτῶν, καὶ τὸν Θρᾷκα καὶ τὸν Χῖον καὶ τὸν Θάσιον καὶ τὸν Λέσβιον καὶ τὸν Μιτυληναῖον φρίσσοντας ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ καταπλέοντος ἀτμομυοδρόμονος ἢ ἡμιολίας, δύναται πᾶς τις νὰ φαντασθῇ ὁποία θύελλα ἁγίου ἐνθουσιασμοῦ θέλει ἐκραγῇ εἰς τὰ στήθη τῶν ἀφωσιωμένων εἰς τὴν Μεγάλην Ἰδέαν τέκνων τοῦ Γένους, ὅταν ἴδωσι τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸν περιβάλλον τοιαύτας ἐθνικὰς πανηγύρεις δι' ὅλου τοῦ ἐπισήμου κύρους αὐτοῦ, τὴν ἐκκλησίαν ἐν μεγαλοπρεπείᾳ χοροστατοῦσαν, τὴν Ἑλληνικὴν Δυναστείαν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ αὐτῆς δούλου τε καὶ ἐλευθέρου, τὴν Κυβέρνησιν παροῦσαν, καὶ οἱονεὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐπαγρυπνοῦσαν περὶ τῆς τύχης τοῦ σύμπαντος Ἑλληνισμοῦ, τὸν δὲ στρατὸν καὶ τὸ ναυτικὸν περιβάλλοντας τοὺς πάντας, ὡσεὶ ἑτοίμους νὰ περιφρουρήσωσι τὰ ἀπαράγραπτα δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ!

* * *

Σὺ δὲ Τῆνος χαῖρε καὶ ἀγάλλου, διότι ἐν τοῖς κόλποις σου περικλείοις τὸ ὑπέρτιμον Παλλάδιον, θείας ἐνεργείας καὶ δυνάμεως δῶρον ἀκτινοβόλον, καταστῆσαν Σὲ μὲν κέντρον ἑνωτικὸν τοῦ ἐν διασπορᾷ Ἑλληνισμοῦ, τὸν δὲ στεγάζοντα τὴν Ἱερὰν εἰκόνα Ναὸν φάρον τηλαυγῆ τῆς Ἀληθείας καὶ πηγὴν ἀένναον ἰαμάτων εἰς τοὺς μετὰ πίστεως στερεᾶς καὶ ἐλπίδος ἀκλονήτου ἐπικαλουμένους τῆς Θείας Δυνάμεως τὴν ἀντίληψιν.

Χαῖρε καὶ ἀγάλλου Νύμφη τῶν Κυκλάδων, διότι κατὰ τὰς μεγάλας Σου θρησκευτικὰς πανηγύρεις, μέγισται ἐθνικαὶ τοιαῦται ἐνεργοῦνται, καθ' ἃς ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ὑποδούλων εἰσέτι δυστυχῶς τέκνων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἄφθονα ρέουσι τὰ δάκρυα, δάκρυα ὅμως χαρᾶς, δάκρυα παρηγορίας, δάκρυα ἀνακουφίσεως, δάκρυα ἐλπίδος τελείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους ἀποκαταστάσεως, δάκρυα τὰ ὁποῖα μόνον εἰς τὰς πανηγύρεις Σου ὁ ὑπὸ ζυγὸν τυραννικὸν Ἕλλην ἐλευθέρως δύναται νὰ χύσῃ.

Χαῖρε καὶ ἀγάλλου νῆσος Ἱερά, διότι ἀποτελεῖς τὸ κέντρον τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς ἑνότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, καὶ ἀπὸ τῶν κόλπων Σου σήμερον, ὡς ἀπὸ τῶν χειλέων σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀκούομεν ψαλλομένην τὴν χαρμόσυνον Ὠδὴν «Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε Οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν Δόξαν.»

Ν. ΝΩΕ
Δικηγόρος

Ο ΛΙΜΗΝ ΚΑΙ Η ΑΠΟΒΑΘΡΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΝΟΝ
Ὅμιλος προσκυνητῶν τὴν παραμονὴν τῆς 25ης Μαρτίου

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ο ΚΑΝΑΡΗΣ εὐθὺς μετὰ τὸ ἡφαίστειον ὅπερ ἐξερράγη μέχρις οὐρανοῦ ἀπὸ τὴν φλόγα τοῦ δαυλοῦ του καὶ συνετάραξε τὰ βάθη τῆς θαλάσσης μόλις ἐπάτησεν εἰς τὰ Ψαρά, ἀνυπόδητος καὶ ἀσκεπής αὐτὸς καὶ οἱ ἀτρόμητοι σύντροφοί του διευθύνθησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐκεῖ γονυπετεῖς ηὐχαρίστησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Ὕψιστον διὰ τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν τοὺς ἔδωκε νὰ κατακαύσουν τὴν τουρκικὴν ναυαρχίδα ἐκδικούμενοι τὸ αἷμα τῆς Χίου. Οἷον μεγαλεῖον πίστεως εἰς τὰς καρδίας ἐκείνας τῶν ἀθανάτων στολοκαυστῶν Ἑλλήνων. Οἵα ζεστὴ πίστις πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων των, πίστις, ἡ ὁποία ἐφώτιζε τὰς ψυχάς των, ἡ ὁποία ἐχαλύβδωνε τοὺς βραχίονάς των, ἡ ὁποία ἔβγαζε ἀστραπὰς ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς των, ἡ ὁποία ἐκεραύνωνε τοὺς ἐχθρούς των.

Πόσοι εἶνε σήμερον οἱ πολιτικοὶ καὶ οἱ στρατιωτικοὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἄλλη κοινωνικὴ κρέμα, οἱ ὁποῖοι δυνατὸν νὰ καυχηθοῦν ὅτι ἔχουν εἰς τὰ στήθη των καὶ κόκκον σινάπεως ἐκ τῆς πίστεως τοῦ Κανάρη;

Πόσοι καὶ ποῖοι εἶνε ἐξ αὐτῶν οἱ ποδογητοῦντες διὰ τοῦ παραδείγματός των τὰ λαϊκὰ πλήθη! Ἄ! Ναί τοὺς βλέπει ὁ λαὸς μεταβαίνοντας εἰς τὰς ἐκκλησίας—ὄχι φεῦ! κατόπιν Καναρείων ἀνδραγαθημάτων!— χρυσοστολίστους, μόνον εἰς τὰς ἐπισήμους τελετάς, ὑψηλοὺς γάμους καὶ μεγάλας κηδείας. Ἀλλὰ καθ' ὅλον τὸν ἄλλον χρόνον τὰς Κυριακάς, τὰς ἑορτὰς λάμπουν διὰ τῆς ἀπουσίας των, διὰ τῆς περιφρονήσεώς των πρὸς τὸ ἱερώτερον τῶν καθηκόντων, τὴν προσήλωσίν των καὶ διὰ τῆς ἐξωτερικῆς λατρείας εἰς τὴν πάτριον πίστιν!

Ἀλλ' εἰς τοὺς χοροὺς καὶ τὰ διάφορα γλεντάκια κανένας δὲν λείπει.... Ἔπειτα χοροί, ἑσπερίδες χαρτιά, ἐργασία διὰ τὴν δόλια τὴν πατρίδα ποῦ νὰ τοὺς ἀφήσουν νὰ κοιμηθοῦν καλά, νὰ ξυπνήσουν πρωὶ νὰ πᾶνε στὴν ἐκκλησία...

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ τοῦ Φουρνιὲ δύναται εὐτυχῶς νὰ θεωρηθῇ ὁριστικῶς ναυαγήσαν! Χάριτες ἐπὶ τούτῳ πλεῖσται ὀφείλονται εἰς τὸν κ. Θεοτόκην, ὁ ὁποῖος πρὸ τῆς ὀγκώδους δυσφορίας καὶ ἀγανακτήσεως τῆς κοινῆς γνώμης τεχνιέντως ὑπεξέφυγε τὸν σκόπελον, πείσας ὡς λέγεται καὶ τὸν Βασιλέα περὶ τοῦ ἀδυνάτου καὶ ἐπιζημίου τῆς μετακλήσεως λαμπροῦ μὲν καθ' ὅλα τ' ἄλλα ναυάρχου, καταστάντος ὅμως λίαν ὑπόπτου διὰ τῶν ὑποβρυχίων του καὶ τῶν κερδοσκοπικῶν του Ἑταιρειῶν! Τὸ ὑποβρύχιον τοῦ Φουρνιὲ κατεβυθίσθη ὁριστικῶς πρὸ τοῦ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καί... καταβυθίσῃ τὰς ἐλπίδας τοῦ ναυτικοῦ της!

ΡΩΜΑΝΤΙΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Η ΖΗΛΟΤΥΠΟΤΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ἡ καταπληκτικὴ ἱστορία τῆς Ἰωάννας βασιλίσσης τῆς Καστιλλίας

(Ἡ περίληψις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου)

Ἡ Ἰωάννα θυγατέρα τοῦ Φερδινάνδου τῆς Ἀραγώνας καὶ τῆς Ἰσαβέλας τῆς Καστιλίας ὑπανδρεύθη τὸν Ἀρχιδοῦκα Φίλιππον τῆς Ὁλλανδίας. Οἱ χαρακτῆρες τῶν δύο νεονύμφων—οἱ ὁποῖοι μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου των δὲν ἐγνωρίζοντο—ἦσαν καθ' ὁλοκληρίαν διάφοροι. Ἡ Ἰωάννα ἦτο εὐσεβὴς, μελαγχολικὴ κλίνουσα μᾶλλον διὰ τὸν μοναχικὸν βίον, ἐνῷ ἀπεναντίας ὁ Φίλιππος—εἷς τῶν ὡραιοτέρων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς του—ἦτο εὔθυμος ἐλαφρὸς καὶ ἐρωτότροπος. Ὅταν ἡ μνηστὴ ἔφθασεν εἰς Βρυξέλλας αὐτὸς εὑρίσκετο εἰς τὸ κυνῆγι καὶ δὲν ἐνοοῦσε νὰ ἀφήσῃ τὴν διασκέδασίν του ἵνα τὴν ὑποδεχθῇ. Ἀλλ' ἅμα ἔφθασεν κατελήφθη ἀμέσως ὑπὸ τόσου σφοδροῦ ἔρωτος ὥστε ἠθέλησε νὰ γίνῃ ἀμέσως ὁ γάμος.

Μεγαλοπρεπὴς γάμος, ἀφοῦ τὴν Ἰωάνναν ἐσυνώδευσαν 120 πλοῖα φορτωμένα θησαυρούς.

Χοροὶ, γεύματα, ἀγῶνες ἐλάμπρυναν σὰς γαμηλίους ἑορτάς.

Ἀλλ' ἡ ζηλοτυπία κατέλαβεν εὐθὺς ἀμέσως τὴν καρδίαν τῆς μελαγχολικῆς Ἰωάννας ἐνῷ ὁ Φίλιππος ἐξηκολούθει τοὺς ἀτελειώτους ἔρωτάς του.

Ἐκδίκησις τίγρεως.

Ἕνα βράδυ ὅταν ἡ Αὐλὴ ἦτο εἰς τὰς Βρυξέλλας ἡ Ἰωαννα ἔτυχε νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς δωματίου ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ Φίλιππος ἐδιασκέδαζε μὲ τοὺς αὐλικούς του. Ἐκεῖ ρίψασα ἓν βλέμμα εἰς τὴν εὔθυμον συντροφίαν εἶδε τὸν ἄνδρα της ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε ἀντιληφθῇ τὴν παρουσίαν της νὰ φλερτάρῃ εἰς μίαν γωνίαν μὲ μίαν ὡραίαν γυναῖκα, τῆς ὁποίας ἐχαΐδευε τὴν κόμην μὲ τρυφερότητα. Αὐτοστιγμεὶ ἡ ζηλοτυπία τῆς Ἰωάννας ἐξερράγη εἰς ἀγρίαν καὶ τρομερὰν πυρκαϊὰν· ὥρμησε ἐναντίον τῆς ἀντιζήλου της μὲ τὴν ἀγριότητα τίγρεως καὶ ἔχυσε κατ' αὐτῆς χείμαρρον ποταπῶν ὕβρεων. Μετὰ ταῦτα μὲ αἰφνιδίαν ἠρεμίαν φοβερωτεραν ἀκόμη καὶ τῆς ὀργῆς της, διέταξε τὸν κουρέα τῆς Αὐλῆς. καὶ αὐτὴ ἔμεινεν ἐκεῖ πλησίον, ἕως ὅτου αὐτὸς ἔκοψε μίαν μίαν τὰς πλεξίδας τὰς ὁποίας ὁ ἄπιστος ἄνδρας της εἶχε θωπεύσῃ.

Κανεὶς δὲν ἐσήκωσε τὸ χέρι του ἵνα σταματήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβλητικῆς πράξεως. Οἱ παριστάμενοι ἔμειναν ἔκπληκτοι καὶ ἀδρανεῖς ἐνώπιον τοῦ ἐξάλλου θυμοῦ τῆς Πριγκηπίσσης καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Φίλιππος ἔμεινε δειλιασμένος καὶ ἀνίκανος νὰ ἐπέμβῃ.

Ἡ Ἰωάννα κηρύσσεται τρελλή.

Ὅταν ἀργότερα, ἐπανέκτησε τὴν ἰσορροπίαν του ὁ Φίλιππος ἐδήλωσε μὲ ἀκατάσχετον πάθος, ὅτι ἡ γυναῖκα του ἦτο τρελλή. Μόνον μία τρελλὴ γυναῖκα θὰ ἤθελεν ἢ θὰ ἠδύνατο νὰ διαπράξῃ τοιαύτην ὕβριν καὶ ἔδωσε διαταγὴν νὰ περιορισθῇ εἰς ἓν δωμάτιον ὡς ἐπικίνδυνος.

Πολλὰ ἔτη μετὰ ταῦτα ἐνῷ, οἱ δύο σύζυγοι εὑρίσκοντο ἐν Ἱσπανίᾳ ὁ Φίλιππος ἵνα ἀποφύγῃ τὴν ζηλοτυπίαν καὶ τὴν πίεσιν τῆς γυναικός του, μετέβη πάλιν εἰς τὰς Φλάνδρας, ἡ δὲ Ἰωάννα ἡ ὁποία τὸν ἠγάπα ὑπέρ ποτε περιπαθῶς ἐμαραίνετο μόνη εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς Μεδίνας ντὲλ Κάμπο Καὶ ἂν καὶ εὑρίσκετο εἰς τὴν καρδίαν τοῦ χειμῶνος, ἐπόθει νὰ συναντήσῃ τὸν ἄνδρα της. Ἡ ἀντίστασις εἰς τὴν ἐπιθυμίαν της ἐνίσχυεν ἀκόμη περισσότερον τὴν ἀπόφασίν της· καὶ μιὰ βραδυὰ κεντηθεῖσα ἀπὸ ὁρμὴν παράφρονος, ἡμίγυμνος ὅπως ἦτο ἔφυγε κρυφίως ἀπὸ τὸν Πύργον ἐνῷ ἤρχιζε νὰ νυκτώνῃ καὶ διηυθύνθη εἰς μίαν τῶν Πυλῶν τῆς πόλεως.

Εἰς τὴν Πύλην τῆς Πόλεως τὰ μεσάνυκτα

Καὶ ἔτρεξε διὰ μέσου τῶν σκοτεινῶν δρόμων ριγοῦσα ἐκ τοῦ ψυχροῦ ἀέρος, ὁ ὁποῖος τὴν διεπέρα ὅλην, ἀλλ' εὗρεν ὅταν ἔφθασεν, τὴν Πύλην κλειστὴν μὲ ἀμπάρια. Μὲ τόνον ἐπιβλητικὸν διέταξε τοὺς θυρωροὺς νὰ τῆς ἀνοίξουν διὰ νὰ περάσῃ. Οἱ θυρωροὶ ἠρνήθησαν ἂν καὶ ἀνεγνώρισαν τὴν Βασιλικὴν φυγάδα, μὴ τολμῶντες νὰ ὑπακούσουν εἰς τὰς διαταγάς της. Ματαίως ἡ δυστυχὴς τρελλὴ ἐκ περιτροπῆς ὠργίζετο καὶ ἐφώναζε παρεκαλεῖ καὶ ἔκλαιε. Οἱ φύλακες ἔμειναν ἀνένδοτοι.

Εἰκὼν ὀρίκης.

Ἐν τῷ μεταξὺ ειδοποιήθησαν ἥ τε Αὐλὴ καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Βούργος. Πολὺς ὄχλος ἀέργων καὶ περιέργων συνηθροίσθη ἐκεῖ, καὶ διετάχθη δύναμις στρατιωτικὴ νὰ τοὺς κρατῇ εἰς ἀπόστασιν. Ἡ ἐπέμβασις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Αὐλῆς ὑπῆρξεν ὁμοίως ἄκαρπος. Ἡ Ἰωάννα ἠρνήθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Πύλην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἐπιάσθη σφικτὰ, καθὼς ἦτο ἡμίγυμνος, ἐμπνέουσα οἶκτον, τρέμουσα ἐκ τοῦ ψύχους, ὠχρὰ εἰς τὴν λαμψιν τῶν κηρίων. Καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ καθ' ὅλην τὴν μακρὰν, σκοτεινὴν καὶ ψυχρὰν νύκτα τοῦ χειμῶνος καὶ καθ' ὅλην τὴν ἑπομένην ἡμέραν καὶ νύκτα ἕως ὅτου κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν, ἡ μήτηρ της ἡ ὁποία ἦλθε ἐσπευμένως ἐκ Σαγοβίας ἐπέτυχεν νὰ φέρῃ τὴν θυγατέρα της, καταντήσασαι πλέον εἰς τὸ ἔσχατον σταδιον ἐξαντλήσεως. εἰς τὸν Πύργον.

Ἡ Ἰωάννα Βασίλισσα ἐν χηρείᾳ

Ἡ ἐνύπανδρος ζωὴ τῆς Ἰωάννας ὑπῆρξε βραχεῖα ὅσῳ καὶ ἀτυχὴς διότι ἐγένετο Βασίλισσα τῆς Κασταλλίας μόνον διὰ τέσσαρας μῆνας καὶ ὀλίγας ἡμέρας ὅτε ὁ ἄνδρας της προσβληθεὶς ἀπὸ κρυολόγημα ἀπέθανε μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὸ εἰκοστὸν ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Καθ' ὅλην τὴν βραχεῖαν ἀσθένειάν του, ἡ Βασίλισσα παρέμεινε σιωπηλὴ χωρὶς νὰ χύσῃ ἓν δάκρυ, ὡς ἄγαλμα, παρὰ τὴν κλίνην του, καὶ ὅτε ἐπῆλθε τὸ τέλος διέταξε νὰ φέρωσι τὸ λείψανον εἰς ἓν ἐπίσημον δωμάτιον τῶν Ἀνακτόρων, καὶ τὸ ἐνέδυσε μὲ ὡραῖον κεντημένον μανδύαν μὲ σειρὰς ἀπὸ ἐρμίνην. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἔδεσεν τρυφερῶς κάλυμμα πλουσίως πεποικιλμένον μὲ λίθους πολυτίμους, ἐπὶ τοῦ στήθους σωρὸν πολυτίμων πετραδίων, καὶ ἐπὶ τῶν περικνημιδῶν του ἐτέθησαν Ὁλλανδικὰ σκαρπίνια.

Διὰ τρεῖς μῆνας ὁ νεκρὸς κύριός της ἔμεινε ἐντὸς τάφου εἰς Βοῦργον διαρκουσῶν τῶν ὁποίων ἡ ἀπαρηγόρητος χήρα ἐπέρασε τὰς ἡμέρας της εἰς σκοτεινὸν δωμάτιον, «μὲ τὴν κεφαλὴν ἐντὸς τῶν χειρῶν της, μὲ τὰ χείλη κλεισμένα καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ξηροὺς ἀπὸ δάκρυα. Ἔπειτα εἰς τὸ μέσον τοῦ χειμῶνος μετέβη ὡς εἰς προσκύνημα εἰς Βοῦργον ἵνα ἴδῃ τὸ σῶμά του καὶ τὸ φέρει εἰς Τορδεσίλλα. Ἤνοιξε τὸ φέρετρόν του καὶ ἐνώπιον τῶν φρικιώντων παρισταμένων, τρυφερῶς ἐχαΐδευεν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὁ ἥλιος τῆς ψυχῆς της.

Δι' αὐτὴν ὁ Φίλιππος νεκρὸς ὢν ὑπῆρξεν ἀντικείμενον ἀγριωτέρας ἀκόμη ζηλοτυπίας παρ' ὅ,τι ὅτε ἦτο ζῶντανός.

Καθ' ὅλον τὸ μακρυνὸν ταξείδιον ἀπὸ τὸ Βοῦργο, τόσον ἐφρβεῖτο μὴ τῆς ἀφαιρεθῇ τὸ λείψανον, ὥστε ἐφυλασσετο ἡμέραν καὶ νύκτα ὑπὸ ἐνόπλων, μὲ αὐστηρὰς διαταγὰς μὴ καμμία γυναῖκα τὸ πλησιάσῃ καὶ ἑπομένως τὸ μολύνῃ.

Φοβερὰ σκηνὴ

Κατὰ τὸ μακρυνὸν τοῦτο ταξείδιον ἡ παραφρων ζηλοτυπία της εἶχε φθάσῃ εἰς τὸ ἔσχατον σημεῖον. Τὸ λείψανον τοῦ Βασιλέως εἶχε τοποθετηθῇ τὴν νύκτα εἰς μοναστήριον πλησίον τῆς πόλεως Τορκουεμάδα καὶ ἡ θέα τῶν καλογρηῶν πλησίον του διήγειρε θύελλαν ζηλοτυπίας εἰς τὴν Βασίλισσαν. Διέταξε νὰ ἐξέλθωσιν αὐταὶ ἀμέσως ἐκεῖθεν καὶ τρέμουσα ἐξ ἀγανακτήσεως, ἐξῆλθε ἐκ τοῦ μοναστηρίου, κρατοῦσα τὸ φέρετρον τὸ ὁποῖον ἐτοποθετήθη εἰς τὸ μέσον τοῦ γυμνοῦ καὶ ὑπὸ τῆς θυέλλης προσβαλλομένου ἀγροῦ. Ὅπου ὑπὸ τὸ φῶς δαδῶν καθε τόσο σβυνομένων καὶ ἀναπτομένων πάλιν, διέταξε νὰ ἀνοιχθῇ τὸ φέρετρον ἵνα ἴδῃ ὅτι τὸ πτῶμα τοῦ ἀνδρός της ἦτο ἀκόμη μέσα.

Ἡ Ἰωάννα διῆλθεν ἔπειτα τὰ ὑπολειπα σαράντα ἑπτὰ ἔτη τῆς ζωῆς της φρουροῦσα σιωπηλῶς τὸ δωμάτιον τῶν ἀνακτόρων τὸ μνῆμα τοῦ ἀνδρός της περιμένουσα μέχρι τελευταίας ἡμέρας ἵνα μὴ κανὲν θαῦμα, ὁ ἄνδρας ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τῆς ἐπροξένησε τὴν μεγαλειτέραν εὐτυχίαν τὴν ὁποίαν ἐγνώρισεν, καὶ ὁ ὁποῖος ἀπέθη καὶ ἡ μεγαλειτέρα ἀτυχία της, ἐπανέλθῃ πάλιν εἰς τὰς ἀγκάλας της.

Εἰς τὸ προσεχές. *Ἄλλη περιπετειώδης ἱστορία: Πῶς ὁ ἀσχημότερος ἄνδρας ἐγένετο ὁ σύζυγος μιᾶς Αὐτοκρατείρας καὶ αὐτοκράτωρ.*

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Μὲ μιᾶς ἀνοίγει ὁ οὐρανὸς, τὰ σύγνεφα μεριάζουν,
οἱ κόσμοι ἐμείνανε βουβοὶ, παράλυτοι κυττάζουν.
Μιὰ φλόγ' ἀστράφτει . . . ἀκούονται ψαλμοὶ καὶ μελῳδία ! . . .
Πετάει ἓν ἄστρο . . . στοματᾷ ἐμπρὸς εἰς τὴ Μαρία . . .
«Χαῖρε, τῆς λέγει, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη, χαῖρε !
»Ὁ Κύριός μου εἶνε μὲ σέ. Χαῖρε, Μαρία, χαῖρε ! »
Ἐπέρασαν χρόνοι πολλοί.... Μιὰ μέρα σὰν ἐκείνη
ἀστράφτει πάλαι ὁ οὐρανός... Σ' τὴν ἔρμη της τὴν κλίνη
λησμονημένη, ὁλόρφανη, χλωμὴ κι' ἀπελπισμένη,
μιὰ κόρη πάντα τήκεται, στενάζει, ἁλυσωμένη !
τὰ σίδερα εἶνε ἀτάραχα, σκοιάδι ὁλόγυρά της,
τὰ καταφρόνια, ἡ δυστυχιὰ σέπουν τὰ κόκκαλά της.
Τρέμει μὲ μιᾶς ἡ φυλακὴ καὶ διάπλατη ἡ θυρίδα
φέγγει κι' ἀφίνει καὶ περνᾷ ἓν ἄστρο μιὰν ἀγίδα.
Ὁ Ἄγγελος ἐστάθηκε διπλόνει τὰ φτερά του...
«Ξύπνα, τοράζου μὴ φοβοῦ, χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε,
»ὁ Κύριός μου εἶνε μὲ σέ, Ἑλλὰς, ἀνάστα, χαῖρε».
Οἱ τοῖχοι εὐθὺς σωριάζονται. Ἡ μαύρ' ἡ πεθαμμένη
νοιώθει τὰ πόδια φτερωτά ! Σ' τὴ μέση της δεμένη
χτυπάει ἡ σπάθα φοβερή. Τὸ κάθε πάτημά της
ἀνοίγει μνῆμ' ἀχόρταγο. Ρωτᾷ γιὰ τὰ παιδιά της....
Κανεὶς δὲν ἀποκρένεται... Βγαίνει πετᾷ 'στὰ ὄρη...
Ἀνόνουν τὰ χιόνια ὅθε διοβῆ, ὅθε περάσῃ ἡ Κόρη.
«Ξυπνᾶτε, ἐσεῖς ποῦ κοίτεστε, ξυπνᾶτε ὅσοι κοιμᾶστε,
»τὸ θάνατο ὅσοι ἐγεύτητε, τώρα ζωὴ χορτᾶστε».
Οἱ χρόνοι φεύγουνε, πετοῦν καὶ πάντα ἐκεῖν' ἡ μέρα
εἶνε γραμμένο ἐκεῖ ψηλὰ νὰ λάμπῃ 'ς τὸν αἰθέρα
μῶλα τὰ κάλλη τοὐρανοῦ. Στολίζεται ὅλη ἡ φύση
μὲ χίλια μύρια λούλουδα γιὰ νὰ τὴ χαιρετίσῃ.
Γιορτᾶστε την, γιορτᾶστε την ! Καθεὶς ἂς μετολάβῃ
ἀπὸ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ. Καὶ σεῖς, καὶ σεῖς οἱ σκλάβοι
ὅσοι τὴ δάφνη 'στὴν κορδιὰ νὰ φέρετε φοβᾶστε
ἀφωρεσμένοι νᾶστε

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

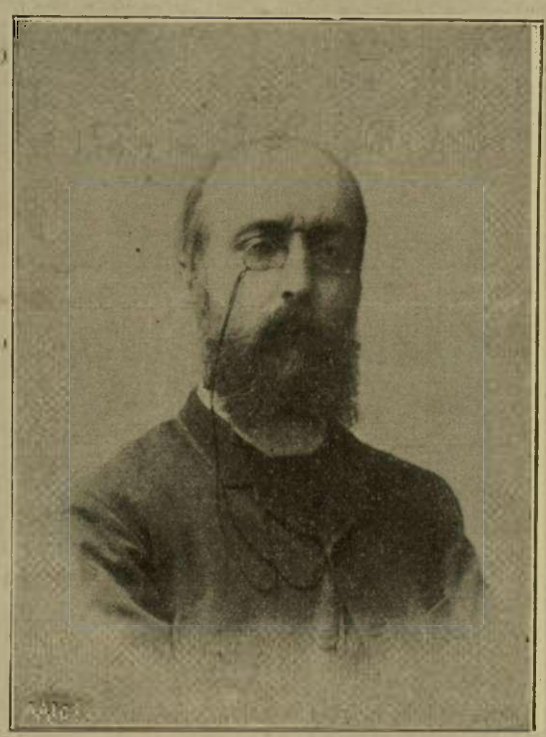

ΔΙΟΜΗΔΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

Ὁ σοφὸς καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου

(Τοῦ ὁποίου πρός τινος ἐπανηγυρίσθη ἡ τεσσαρακονταετηρὶς τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίας)

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΠΕΝΘΗ

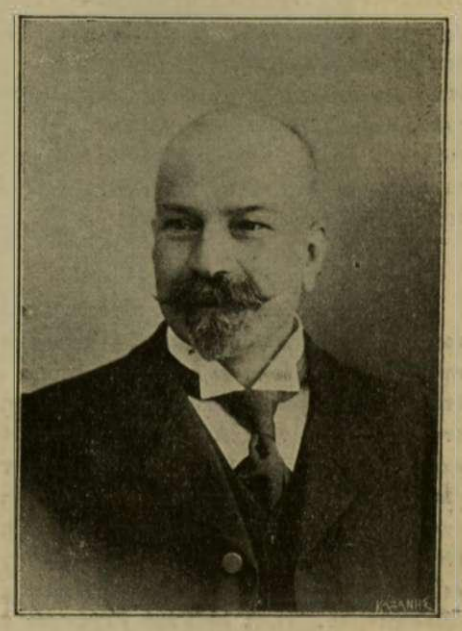

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΚΡΙΒΟΣ

ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΕΙΣ ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΑΚΡΙΒΟΝ

Ὑπὸ Κ. ΔΙΑΛΗΣΜΑ

Ἀληθῶς ἐπιφανὴς καὶ κατ' ἐξοχὴν συμπαθὴς ὑπῆρξεν ἡ προσωπικότης τοῦ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς αἰφνιδίως ἀναρπαγέντος ἐκ τῶν κόλπων τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ καὶ τῆς κοινωνίας **Γεωργίου Ἀκριβοῦ**

Δημιούργημα τῶν χειρῶν του, τῆς εὐφυΐας του, τῆς δραστηριότητός του ἠδυνήθη κυρίως νὰ φθάσῃ εἰς ἐμπορικὴν καὶ κοινωνικὴν περιωπὴν ἐπίζηλον, στηριχθεὶς ἐπὶ βίου κατ' ἐξοχὴν ἐναρέτου καὶ εὐκόσμου, καὶ ἐπὶ τούτου ὡς ἐπὶ ἀδαμαντίνης βά-

σεως οἰκοδομῆσας τὸ λαμπρὸν αὐτοῦ κοινωνικὸν οἰκοδόμημα. Ἀλλὰ θαυμάσιον χαρακτηρισμὸν τοῦ ἐκλιπόντος ἀνδρὸς ἐχάραξεν ὁ ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐκφωνηθεὶς εἰς τὸν νεκρὸν ἐπικήδειος ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Διαλησμᾶ τοῦ ἐμπνευσμένου διευθυντοῦ τῶν ἐκπαιδευτηρίων τοῦ «Σωτῆρος» ἐξυμνῶν τὰς ἀρετὰς τοῦ Γεωργίου Ἀκριβοῦ μίαν κυρίως καὶ κατ' ἐξοχὴν τὴν εὐσέβειαν ἐξ ἧς αὐτοῦ, ὡς ἀπὸ ζειδώρου πηγῆς, πᾶσαι αἱ ἄλλαι ἀρεταὶ συλλήβδην ἀναβλύζουσιν. Τοιοῦτος λόγος ἀληθῶς ἥρμοζεν εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ ἀλήστου μνήμης Γεωργίου Ἀκριβοῦ. Τὸν λόγον δὲ τοῦτον ἀποτελοῦντα ὄχι μόνον λαμπρὸν ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀείμνηστον ἄνδρα ἀλλὰ καὶ φωτεινὸν δίδαγμα εἰς τοὺς ἐπιζῶντας ἐκρίνομεν καλὸν νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὰς στήλας τῆς «Ἀληθείας» ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι δὲν ἐκπληροῦμεν ἁπλῶς κοθῆκον πρὸς τὴν μνήμην ἀνδρὸς πολλαχῶς δράσαντος ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἀλλ' ὅτι προσφέρομεν καὶ ὑπηρεσίαν πρὸς αὐτὴν ἅπασαν τὴν κοινωνίαν.

»Ἐπιτρέψατε, παρακαλῶ, πρὶν ἐκκομισθῇ ὁ προκείμενος νεκρός, νὰ γίνῃ σύντομος περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ πολὺ ἐπιβαλλόμενος λόγος.

Ὑπάρχουσιν εὐκαιρίαι, κατὰ τὰς ὁποίας δύνανται νὰ βροντοφωνηθῶσι καὶ νὰ ἐντυπωθῶσι διδάγματα χρησιμώτατα εἰς τὰ ἄτομα καὶ τὰς κοινωνίας, καὶ τοιαύτη εἶνε καὶ ἡ παροῦσα, ὁπότε θὰ ἦτο παράβασις καθήκοντος, ἐὰν παρήργετο ἀνωφελῆς.

Πῶς ὁ πτωχὸς δύναται νὰ γίνῃ πλούσιος ἐντίμως; Πῶς ὁ ἄσημος ἐπίσημος, χωρὶς νὰ ἐγείρῃ τὸν φθόνον, ἀλλὰ μένων ἀγαπητός; Πῶς ὁ μὴ τυχὼν παιδεύσεως δύναται νὰ εὐδοκιμῇ εἰς ἐπιχειρήσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἀποτυγχάνουσι πολλάκις ἄλλοι εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντες εἰς ἀκαδημίας καὶ πανεπιστήμια; Πῶς ἡ σωτηρία ἐπιτυγχάνεται;

Τὰ μεγάλα ταῦτα διδάγματα παρέχει ὁ βίος τοῦ προκειμένου νεκροῦ, τοῦ πολυφιλήτου Γεωργίου Ἀκριβοῦ.

Καλὴ ἡ τῶν προγόνων εὐγένεια· ἀλλ' ἡ εὐγένεια ἔγκειται κυρίως εἰς τὴν ἀξίαν καὶ ἀρετὴν· καὶ εἶνε μᾶλλον ἀξιότιμος τοῦ ἐξ εὐγενῶν καταγομένου ὁ δημιουργῶν αὐτὸς τὴν εὐγένειαν διὰ τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ.

Οὕτω καὶ ὁ προκείμενος νεκρός, ὁ υἱὸς τοῦ Γερο-Βασίλη ἀπὸ τὴν Μακρυνίτσαν τοῦ Πηλίου, ὁ ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας μὲ πολὺ ὀλίγα γράμματα, τὸν ὁποῖον πολλοὶ πρὸ τεσσαρακονταετίας ἐγνώριζον ὡς μικροπωλητὴν εἰς τὰ περίχωρα τῶν Ἀθηνῶν, ἰδοὺ ἐξειλίχθη καὶ τελευτᾷ μεγαλέμπορος καὶ μεγαλοβιομήχανος καὶ σύμβουλος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ σύζυγος τῆς εὐγενοῦς καὶ φιλανθρώπου θυγατρὸς τοῦ ἄλλοτε δημάρχου Ἑρμουπόλεως καὶ πατὴρ κόρης λαμπρῶς αποκατασταθείσης ἐνταῦθα καὶ υἱῶν εὐπαιδεύτων καὶ γλωσσομαθῶν· τὴν δὲ κηδείαν του ἰδοὺ μετὰ θλίψεως παρακολουθεῖ τόσον πλῆθος ἐκ πασῶν τῶν τάξεων τῆς Πρωτευούσης, ἐν οἷς διακρίνει τις διαπρέποντας πολιτευτὰς καὶ ἐμπόρους· τὸ δὲ ὄνομά του ἐτίμησεν ἀρτίως ὁ λαὸς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀδελφοῦ του ἀναδείξας τὸν Ἀκριβὸν ἐκ τῶν πρώτων δημοτικῶν συμβούλων Ἀθηνῶν.

Ποῦ λοιπὸν κυρίως πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ἡ θαυμασία αὕτη ἐξέλιξις τοῦ Γεωργίου Ἀκριβοῦ:

Πολλαὶ ἀρεταὶ πρὸς τοῦτο συνετέλεσαν, ἀλλὰ πρὸ πασῶν ὡς ἡγεμὼν αὐτῶν συνετέλεσεν ἡ εὐσέβεια.

Ἔγραφέ ποτε, ὅτε ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Βυζαντίου ἐξεδίδετο ἡ «Νέα Ἡμέρα» Τεργέστης, ὅτι ἐπιστρέψας οἴκαδε καὶ διηγούμενος πρὸς τοὺς συμπολίτας του τὰς περὶ Ἀγγλίας ἐντυπώσεις του ὁ ἄλλοτε ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴς τῆς Ἀμερικῆς ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτῶν, ποῦ ἀπέδιδε τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἀγγλίας, ἀπήντησε:

— »Τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἀγγλίας ἀποδίδω κυρίως εἰς τὴν εὐσέβειαν τοῦ λαοῦ της, καὶ ἰδίως τῶν **κυβερνουσῶν τάξεων**. Προσκαλούμενος πολλάκις εἰς ἑσπερίδας ἢ δεῖπνα ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν λόρδων, οὐδέποτε ἀνεχώρησα χωρὶς νὰ ἀκούσω ἱεροὺς ὕμνους ψαλλομένους πρὸς κλειδοκύμβαλον ὑπὸ τῆς οἰκογενείας αὐτῶν πάντης, πάντοτε δὲ, πρὶν ἀποχωρισθῶ ἀπ' αὐτῶν, ὁδηγούμενος εἰς τὸ δωμάτιον τῆς προσευχῆς ἐγονυπέτουν μετ' αὐτῶν, ὁπότε ὁ οἰκοδεσπότης ἀνεγίνωσκε περικοπὴν τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς καὶ προσευχὴν ἀπήγγειλε μετὰ εὐσεβείας ἀνυποκρίτου».

Οὕτως ἔκρινεν ὁ τῆς Ἀμερικῆς πρεσβευτὴς περὶ Ἀγγλίας. Καὶ ὄντως· ἡ εὐσέβεια μεγαλύνει, ὅπως τὰ ἔθνη, οὕτω καὶ τὰ ἄτομα, ὡς ἔχομεν μετὰ πλείστων παραδειγμάτων καὶ τὸ τοῦ προκειμένου νεκροῦ, τοῦ πολυφιλήτου Γεωργίου Ἀκριβοῦ

Ἔχομεν τὸ σοφὸν τῶν προγόνων λόγιον λεγόντων· «Πασῶν τῶν ἀρετῶν ἡγεμὼν ἐστὶν ἡ εὐσέβεια». Εἰς δὲ τὰς ἐπιστολὰς τοῦ μεγάλου Παύλου ἀναγινώσκομεν, ὅτι «Ἡ μὲν σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος, ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης.» (Τίτ. 4,5).

Ὅσοι ἐσχετίσθησαν ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας πρὸς τὸν Γεώργιον Ἀκριβὸν ἐγνώρισαν τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν εὐσέβειαν. Εἰς τὴν ἀκρόασιν τοῦ θείου λόγου ἦτο πρόθυμος, καὶ τὴν προσευχὴν καὶ θείαν κοινωνίαν δὲν παρέλειπε, καὶ ἐφοβεῖτο καὶ ἠγάπα τὸν Θεὸν, εἰς ὃν ἀκραδάντως ἐπίστευεν· ἡ δὲ εὐσέβειά του αὕτη καθίστα αὐτὸν πρᾶον καὶ δίκαιον καὶ φιλάνθρωπον.

Ἐνθυμήθητε τὴν γλυκύτητα τῆς φυσιογνωμίας του! πῶς τὸ μειδίαμα ἐπέστεφε τὰ χείλη του! πόσην τὸ βλέμμα του ἐξέφραζεν ἀγαθότητας! Τοιούτους εὐγενεῖς χαρακτῆρας μορφοῖ κυρίως ἡ εὐσέβεια.

Μετὰ πόσης ὁμονοίας καὶ ἀγάπης συνεργάζετο μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐμπορίαν προαγόμενος, ἀπὸ τοῦ ὁποίου δὲν ἐχωρίσθη, εἰ μὴ ὁπότε ἡ μία κυψέλη των δὲν ἐδύνατο πλέον νὰ περιλάβῃ τὸ διπλοῦν σμῆνος τῶν σχηματισθεισῶν οἰκογενειῶν. Ἡ ὁμόνοια αὕτη καὶ ἡ ἀγάπη εἰσὶν αἱ ἔνδοξοι θυγατέρες τῆς εὐσεβείας.

Γνωρίζετε ποία ἐσχηματίσθη περὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀκριβοῦ κοινὴ φήμη· Ὁ κόσμος ἔλεγε: Θέλετε καλὰ καὶ σωστὰ καὶ εὐθηνά; Εἰς τοῦ Ἀκριβοῦ τρέξατε. Καὶ τὸ κατάστημα τοῦ Ἀκριβοῦ ἐπλημμύρει, καὶ ἡ πλημμυρα εἰς ποταμὸν χρυσορρόαν μεταβάλλετο. Ἀλλὰ καὶ ἡ πιστότης καὶ ἡ ἀκρίβεια καὶ τὸ ὀλίγαρκὲς ἐκ τοῦ κέρδους ἀπὸ τῆς εὐσεβείας κυρίως ἀπορρέουσιν.

Ἐνθυμήθητε. Συνήντησέ τις ποτὲ τὸν Ἀκριβὸν εἰς τὰ οἰνοπωλεῖα, εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον, εἰς τοὺς τόπους τῆς ἀργίας, εἰς τὰ καταγώγια τῶν ἡδονῶν; Οὐδέποτε· διότι ταῦτα πάντα εἰσὶ τόποι, ἀπὸ τῶν ὁποίων μακρύνεται ἐπιμελῶς ἡ εὐσέβεια.

Ἐὰν ἡ χεὶρ τοῦ Ἀκριβοῦ ἐτείνετο πρὸς τοὺς δεομένους ἐλευθέριος, ἐὰν ἡ καρδία του συνεκινεῖτο πρὸ τῆς δυστυχίας, τίς ἀγνοεῖ ὅτι ἡ ἀληθὴς εὐσέβεια εἶνε τῆς φιλανθρωπίας ἡ πηγὴ καὶ ὅτι δὲν συνοικεῖ ποτε μετὰ τῆς φυλαργυρίας; διότι «Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν».

Ἡ οἰκογενειακὴ ἁρμονία καὶ τιμή, ἡ φιλεργία, ἡ ἐγκράτεια, ἡ οἰκονομία, ἡ ἐπιμονὴ ἡ ὑπομονὴ, τίς ἀγνοεῖ ὅτι πᾶσαι αὗται αἱ ἀρεταὶ ἄγουσαι πρὸς τὴν εὐδοκίμησιν, εἶνε συνήθως καρποὶ καὶ ἄνθη τοῦ δένδρου τῆς εὐσεβείας; Πολυτιμότερον τῆς μεγάλης περιουσίας καὶ τοῦ ὀνόματος, ὅπερ καταλείπει εἰς τὴν οἰκογένειάν του ὁ Γεώργιος Ἀκριβὸς, εἶνε τὸ διδακτικὸν τοῦτο παράδειγμα τοῦ βίου του, ὅπερ, ἐὰν μιμηθῶσι, μεγάλου πατρὸς μεγάλα θὰ καταστῶσι τέκνα, τὴν εὐσέβειαν τοῦ φιλτάτου πατρός των ἰδίως ἐνστερνιζόμενα.

Καὶ ὄντως! «Ἡ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης». Αὕτη μεγάλους ἀναδεικνύει ἀνθρώπους καὶ ἔθνη καὶ λαούς· Τοῦτο καὶ οἱ Γερμανοὶ καλῶς ἐκ πείρας καὶ ἐπιστήμης γνωρίσαντες, ἐχάραξαν εἰς τὰ μετάλλια τῆς ζώνης τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν τὰς λέξεις· «Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός». Ὁ δὲ νῦν αὐτοκράτωρ αὐτῶν ἀπήγγειλεν ἐπὶ τοῦ ρητοῦ τούτου ὡς ἄλλος ἱεροκήρυξ θαυμάσιον πρὸς τὸν στρατόν του λόγον περὶ εὐσεβείας ὡς ἐμπνεούσης τοὺς ἀκατανικήτους μαχητάς. Καὶ μήπως ἡ ἱστορία τῶν λαῶν καὶ ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ἱστορία κυρίως δὲν διδάσκει πάντας τὸ περιφανὲς τοῦτο δίδαγμα; Εἰς τὴν εὐσέβειαν κυρίως ἀποδοτέα καὶ ἡ θαυμασία τοῦ Γεωργίου Ἀκριβοῦ εὐδοκίμησις

Εἷς ἀπὸ τοὺς ἄλλοτε ὑπαλλήλους του, τοὺς ὁποίους τόσον ἠγάπα, καὶ ὑφ' ὧν ἐξ ἴσου ἠγαπᾶτο, μοὶ εἶπεν: Ὁ Ἀκριβὸς ἀπέθανεν· οἱ φίλοι του ἑτοιμάζουσι στεφάνους. Δὲν θὰ προσφέρετε καὶ σεῖς;

Ἀντὶ παντὸς ἄλλου στεφάνου ἐθεώρησα τὰ μάλιστα προσήκοντα νὰ προσφέρω ἐξ ὀνόματος τῶν Ἐκπαιδευτηρίων μου, εἰς ἃ ἐξεπαίδευσέ ποτε τὰ τέκνα του, καὶ ἐξ ὀνόματος τῆς «Ἀναπλάσεως», ἧς ἐχρημάτισε μέλος ἐκ τῶν πρώτων, νὰ προσφέρω πρὸς αἰώνιον αὐτοῦ μνήμην τοῦ λόγου τούτου τὸν στέφανον, ὅστις δὲν παρέρχεται ὡς ὁ τῶν ἀνθέων, καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ δεικνύεται διαπρέπουσα ὑπὲρ πᾶν ἄνθος ἡ εἰλικρινής του εὐσέβεια, ἡ καθιστῶσα αἰώνιαν τὴν μνήμην του, ἡ πρὸς πάντα ὠφέλιμος, ἡ ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης.

Ὦ, ναί, αἰώνια ἡ μνήμη σου, πολυφίλητε Γεώργιε Ἀκριβὲ. Καὶ εἴθε ἡ εὐσέβειά σου, ἐφελκύουσα τὰ τέκνα σου, νὰ κάμψῃ καὶ τὸν ἀγαθὸν ἡμῶν Κύριον, ὅπως σοι ἐπιδαψιλεύσῃ καὶ τῆς μελλούσης ζωῆς τὸν στέφανον. Ἀμήν.»

ΕΙΔΙΚΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΑΤΡΕΙΟΝ

Σ. Α. ΡΟΚΚΟΥ

ΤΑΧΕΙΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑ τῶν ἐλαττωμάτων παραμορφώσεων καὶ τῶν δυσμορφιῶν τῆς ρινός.

ΤΕΛΕΙΑ ΙΑΣΙΣ τῶν ἐξανθημάτων, παν-ράδων, τριχοπτώσεως, πityριάσεως, ρυτίδων, ἰσχνότητος, παχυσαρκίας, κάλων, τριγοφάγου, κακοσμίας καὶ ὑπεριδρώσεως.

ΡΙΖΙΚΗ ΕΞΑΙΡΕΣΙΣ *τῶν τριχῶν*, αἵτινες δὲν ἀναφύονται πλέον, ἄνευ πόνου καὶ ἄνευ οὐδενὸς ἴχνους ἐπὶ τοῦ δέρματος τοῦ προσώπου τῶν χειρῶν κλπ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ καθ' ἑκάστην διὰ τὴν αὔξησιν τῆς κόμης καὶ διὰ τὴν τοῦ προσώπου καὶ τοῦ σώματος

ΚΑΛΛΟΝΗΝ

10-12 καὶ 4-6 Κυριακὰς μόνον πρωΐαν

57 Ὁδὸς Πανεπιστημίου 57

Η ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΥΡΙΑΚ. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

Χαίροντες δημοσιεύομεν τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἀγόρευσιν τοῦ ἐντίμου ἐξ Οἰτύλου πολιτευτοῦ καὶ ἀρχηγοῦ τῆς ἑτέρας μερίδος τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κ. Κυριακούλη Π. Μαυρομιχάλη ὡς ἀποκρυστάλλουσαν τὰς ὑγιεστέρας ἰδέας περὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος καὶ προτείνουσαν ἡρωϊκὸν φάρμακον πρὸς λύσιν αὐτοῦ διὰ τῆς μετακλήσεως Εὐρωπαίου Ὀργανωτοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, ἡ ὁποία ἂν ἀφεθῇ ἀκόμη εἰς τὰ πλέον ἢ ἀνεπαρκῆ ἐφόδια τῶν Ταγῶν αὐτῆς καὶ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν θὰ βλάψῃ καιρίως καὶ θὰ ἐπισπεύσῃ αὐτὴν τὴν διάλυσιν τοῦ σώματος!

(Συνεδρίασις 8 Μαρτίου)

ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ Ὀφείλω νὰ ἐνισχύσω τὰς προτάσεις τοῦ ἀξιοτίμου συναδέλφου, ὡς καὶ τῶν ἄλλων τῶν ὁμιλησάντων ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Τὰ ζητήματα τῆς δημοσίας ἀσφαλείας εἶνε βεβαίως ζητήματα πολὺ μεγάλα καὶ πολὺ σοβαρὰ, διότι ἡ δημοσία ἀσφάλεια εἶνε ἡ βάσις τῆς πολιτείας καὶ ὅταν δὲν ἔχωμεν δημοσίαν ἀσφάλειαν δὲν ἔχομεν τίποτε.

Ὅταν συνεζητήθη τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον κατόπιν ἐγένετο νόμος τοῦ Κράτους, ἐγὼ ὡμολογῶ ὅτι ἀντετάχθην κατὰ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ καὶ ἀντετάχθην ἐρρωμένως, διότι εἶχον τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐπεβάλλετο νὰ καταργηθῇ τὸ προηγούμενον σύστημα, ἀφοῦ οἱ ἀξιωματικοὶ ἦτο ἀνάγκη ἀπαραίτητος νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ στράτευμα, ἀλλὰ ἐνόμιζον ὅτι διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου συστήματος δὲν θέλομεν εἶσθαι ἐπαρκεῖς διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, διότι ἔλεγον τότε, ὅτι ἡ δημοσία ἀσφάλεια ἔχει ἀνάγκην τοὐλάχιστον 9 — 10,000 ὁπλιτῶν, ὅπως ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτῆς καὶ ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην τοὐλάχιστον τριακοσίων ἀξιωματικῶν ἂν ὄχι καὶ 350, διὰ δὲ τοῦ νέου συστήματος εἴχομεν μόνον 120 ἀξιωματικοὺς καὶ μόνον πέντε χιλιάδας ὁπλίτας.

Ὅταν δὲ πάλιν ἐπροτάθη εἰς τὴν Βουλὴν ἡ μεταρρύθμισις τοῦ νόμου διὰ τῆς προσθήκης τῶν ὁπλιτῶν τῆς χωροφυλακῆς, εἶπον καὶ τότε καὶ διεμαρτυρήθην ὅτι καὶ πάλιν δὲν θὰ εἴμεθα ἐπαρκεῖς ὅπως ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς ποικίλας καὶ μεγάλας ἀνάγκας τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ νομίζω ὅτι εἶχον δίκαιον, διότι τὰ πράγματα ἀτυχῶς δὲν εἶνε πολὺ εὐχάριστα. Δὲν ἔχω προκατάληψιν κατὰ τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς, τοὐναντίον μάλιστα ἐπιθυμῶ νὰ τὸ ἐνισχύσω, ἀλλὰ νομίζω ὅτι πραγματοποιοῦνται ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶπον τότε καὶ πρέπει νὰ μεριμνήσωμεν τὸ ταχύτερον ὅπως συμπληρωθῶσιν αἱ ὑπάρχουσαι ἀτέλειαι.

Δαπανῶμεν περισσότερα μὲ ἀσφάλειαν χειροτέραν!

Ἀλλ' ἐξεταστέον τὸ ζήτημα. Μήπως τάχα μὲ τὸ νέον ἀστυνομικὸν σύστημα δαπανῶμεν ὀλιγώτερα; Ὄχι κύριοι. Εἶχον τὴν περιέργειαν νὰ παρατηρήσω πόσα ἐδαπανῶντο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παλαιοῦ συστήματος, τοῦ καταργηθέντος, καὶ πόσα σήμερον καὶ εὗρον ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παλαιοῦ συστήματος κατόπιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ ἐπισήμου τοῦ 1905 ἐδαπανήσαμεν 5,399,000 δρ., καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σημερινοῦ συστήματος, ὡς βλέπομεν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑποβληθέντος ἐφέτος εἰς τὴν Βουλὴν, τοῦ 1908, θέλομεν δαπανήσει 6,255,000 δραχμὰς.

Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Διὰ τὴν χωροφυλαλήν;

Κ. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ. Μάλιστα. Παρατηρεῖτε λοιπὸν ὅτι δαπανῶμεν περίπου 1,000,000 περισσότερον, καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς δημοσίας ἀσφαλείας δὲν πιστεύω νὰ εἶνε πολὺ εὐχάριστα, ἂν αἱ πληροφορίαι, τὰς ὁποίας οἱ βουλευταὶ προσκομίζουσιν ἐνταῦθα, τὰς ὁποίας καὶ ἐγὼ πολλαχόθεν λαμβάνω, εἶνε ἀκριβεῖς· καὶ ἑπομένως δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα πολὺ ἐνθουσιασμένοι ἐκ τοῦ συστήματος τούτου καὶ πρέπει νὰ προνοήσωμεν τὸ ταχύτερον ὅπως βελτιωθῇ ἡ παροῦσα οὐχὶ εὐχάριστος κατάστασις.

Ἀσέβεια τοῦ Ἀρχηγείου

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, κύριοι, τὸ ἀρχηγεῖον τῆς χωροφυλακῆς ἔδειξε καὶ ἀσέβειάν τινα πρὸς τὴν Βουλὴν, ὅταν προσεκόμισεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς διὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ μίαν κατάστασιν τῆς γενικῆς ἐγκληματικότητος τοῦ Κράτους, ἡ ὁποία ἦτο κωμικὴ καὶ δὲν γνωρίζω πῶς ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ ὁποῖος διακρίνεται ἐπὶ μεγάλῃ νοημοσύνῃ, ἀπεφάσισε τὴν κατάστασιν ταύτην νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν, διότι πράγματι ἦτο ὄντως κωμικὴ καὶ δὲν ἔπρεπε τῷ ὄντι νὰ προβαίνωσιν εἰς τοιαύτας ἀπροσεξίας.

Ἤδη δὲ ὅτε ἐγείρονται τόσα παράπονα, ἔρχονται νὰ μᾶς ὑποδείξωσι καὶ φάρμακόν τι νεώτερον. Καὶ ποῖον νομίζετε, ὅτι εἶνε τὸ φάρμακον αὐτὸ, τὸ ὁποῖον τοὐλάχιστον ἀνέγνων εἰς τὰς ἐφημερίδας; Ὅτι ἤθελεν εἶσθαι καλὸν οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τοὐλάχιστον τινὲς αὐτῶν νὰ σταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ νὰ σπουδάσωσι τὰ διάφορα συστήματα, καὶ ἀφοῦ σπουδάσωσι ταῦτα νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ διορθώσωσι τὰ κακῶς ἔχοντα καὶ νὰ θεραπεύσωσι τὰ δεινὰ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πάσχομεν!

Μόνον ξένος ὀργανωτὴς

Νομίζω ὅτι καὶ ταῦτα δὲν εἶνε σοβαρὰ. Σοβαρώτερον ἤθελεν εἶσθαι φρονῶ νὰ σπεύσωμεν νὰ φέρωμεν ἀμέσως ξένον ὀργανωτὴν ἐνταῦθα, ἀπευθυνόμενοι πρὸς μίαν Μεγάλην Δύναμιν, ὁ ὁποῖος νὰ ἔλθῃ εἰς Ἑλλάδα ἵνα ἐπιβλέψῃ εἰς τὰ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ νὰ διοργανώσῃ αὐτὴν, διότι τὸ πρᾶγμα ἐπείγει.

Αὐτὰς τὰς παρατηρήσεις, κύριοι, ἐνόμισα, ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑποβάλω, κατόπιν τῶν ὅσων ἀκούομεν καθ' ἑκάστην ἐνταῦθα. Πρό τινος προέτεινα καὶ ἄλλο τι, τὸ ὁποῖον ἤθελε βελτιώσει τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ σώματος τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἐκεῖνο ἐπίσης δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὸν. Ἐκεῖνο ἦτο πολὺ πρακτικώτερον ἀπὸ τὴν ἀποστολὴν ἀξιωματικῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ νὰ ἐκπαιδευθῶσιν.

Ἐπρότεινα δηλαδὴ, ὅμως ἡ ἐξέτασις τῶν καταγγελλομένων παραβάσεων καὶ ἡ ἐπίβλεψις τοῦ σώματος τῆς Χωροφυλακῆς νὰ εἶνε καλλιτέρα καὶ νὰ μὴ ἐξασκῆται μόνον ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ σώματος, οἱ ὁποῖοι πάντοτε θὰ ἔχωσι —καὶ εἶνε λίαν φυσικὸν νὰ ἔχωσι— τὸ λεγόμενον Esprit de corps. Ἤθελον δηλαδὴ νὰ προστεθῶσι—καὶ τοῦτο ἠδύνατο νὰ γείνῃ ἄνευ δαπάνης — δύο τρεῖς ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἐκ τῶν ἄλλων σωμάτων, οἱ ὁποῖοι νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἐπιθεωρήσεις ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἤδη ὑφισταμένων ἐπιθεωρητῶν τῆς χωροφυλακῆς καὶ νὰ ἐλέγχωσι τὰς καταγγελλομένας παραβάσεις. Δυστυχῶς ἡ πρότασις αὕτη τότε δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν.

Ἀφοῦ, Κύριοι, δὲν εἶνε δυνατὸν πλέον νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ σύστημα τὸ καταλυθὲν, δι' οὗς λόγους οἱ πάντες γινώσκομεν, καὶ οὔτε ἠθέλομέν ποτε συμβουλεύσει τοιοῦτόν τι, νομίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ νὰ προνοήσῃ περὶ τούτου. Ἐπειδὴ δὲ ἡ δημοσία ἀσφάλεια ἔχει ἀνάγκην πολλοῦ χρήματος ὅπως ἐξυπηρετηθῶσιν αἱ ἀνάγκαι αὐτῆς ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ διστάσῃ νὰ δαπανήσῃ καὶ κάτι τι ἐπὶ πλέον ὅπως αὐξήσῃ τὰ στελέχη τῶν τε ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων καὶ προσθέσῃ ἐπὶ τέλους καὶ ἕτερον τάγμα τὸ ὁποῖον νὰ μὴ εἶνε φανταστικὸν ἀλλὰ πλῆρες ἵνα δυνηθῶμεν οὕτω νὰ φέρωμεν τὴν δέουσαν θεραπείαν εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν ἐν γένει, κυρίως δὲ εἰς τὴν ὕπαιθρον χώραν.

Ἕνεκεν πληθώρας ὕλης ἡ συνέχεια τοῦ «Πολιτικοῦ προγράμματος», τῆς «Στρατιωτικῆς ζωῆς» εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον.

Λίαν προσεχῶς

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

***

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΑΛΗΘΕΙΑΝ,,

Τ' ΑΡΧΑΙΑ ΚΕΙΜΗΛΙΑ ΤΗΣ ΑΡΤΗΣ

Μετ' εἰκόνων

Ἡ ὡραία διάλεξις τοῦ καθηγητοῦ

κ. Κ. ΜΟΡΑΛΗ

Η ΒΟΥΛΗ

Πλὴν τῶν περὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων δηλώσεων τοῦ κ. Σκουζὲ, περὶ ὧν γράφομεν ἐν ἄλλῃ στήλῃ καὶ τῆς ψηφίσεως διαφόρων δευτερευούσης σημασίας νομοσχεδίων ἐνδιαφέρουσαι ἦσαν αἱ γενόμεναι συζητήσεις α'. ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀνεγέρσεως τῶν σταύλων καὶ στρατώνων τοῦ Ἱππικοῦ, τοῦ κ. Λυμπρίτου σθανερῶς ἀντιταχθέντος κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ ἐπὶ τέλους καὶ ἀνεβλήθη, β'. ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν γ'. περὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀμεταθέτου τῶν δικαστῶν ὅπερ παρεπέμφθη εἰς ἐπιτροπὴν πρὸς βελτίωσιν καὶ συμπλήρωσιν μετὰ δυνατὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Κυρ. Μαυρομιχάλη Τὸ περὶ αὐτοβοηθείας τῶν βουλευτῶν νομοσχέδιον σφοδρῶς καὶ δικαίως πολεμηθὲν ὑπὸ τῶν κ. κ. Ράλλη καὶ Δραγούμη ἀνεβλήθη. Ἓν δὲ βῆμα ἐπισήμως πρὸς τὴν χειραφέτησιν τῆς γυναικὸς ἐν Ἑλλάδι ἐτελέσθη διὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ περὶ *τηλεφωνητριῶν* νομοσχεδίου.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

Ἕνας σεβαστὸς πρεσβύτης καὶ πολίτης χρηστὸς, πρότυπον φιλοστόργου πατρὸς καὶ ἀληθοῦς οἰκογενειάρχου, ὁ Κωνσταντῖνος Παπαντωνόπουλος, ἐν εὐσεβείᾳ καὶ τιμιότητι διαβιώσας, μετέστη πρὸς Κύριον. Ἡ κηδεία του ἐγένετο συγκινητικὴ παρακολουθούσης ὅλης τῆς Ἀμαλιάδος. Κατέλιπε τέσσαρας θυγατέρας καὶ ἕνα υἱόν, τὸν καλόν μας φίλον κ. Γ. Παπαντωνόπουλον τὸν ὁποῖον ὡς καὶ πάντας τοὺς λοιποὺς οἰκείους του, ἡ «Ἀλήθεια» συλλυπεῖται ἀπὸ καρδίας.

ΕΛΑΦΡΑ ΣΤΗΛΗ

Ὑπὸ Κ. α. λχα

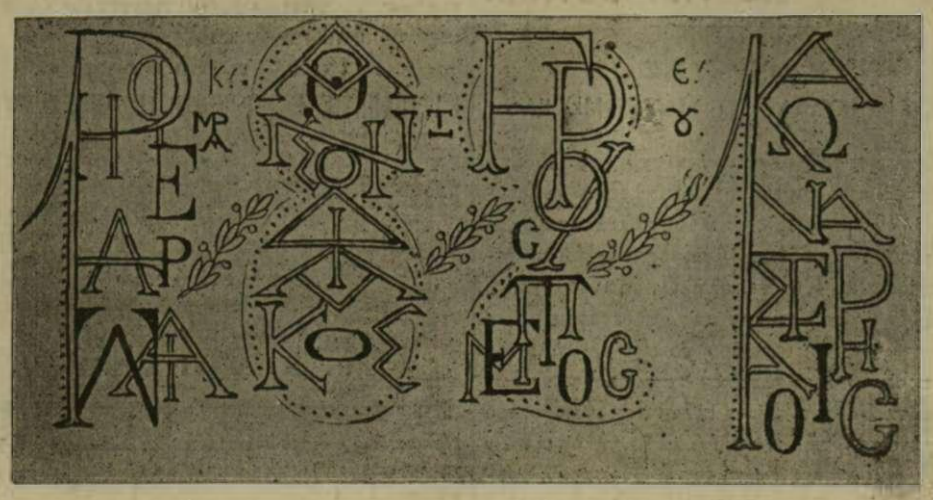

Λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 16ης Ἀπριλίου

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον *δημοσιεύομεν τὰς λύσεις καὶ τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν τῶν διαγωνισμῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου—Καὶ λεπτομερείας περὶ τῶν διαγωνισμῶν τοῦ Μαρτίου.*

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Ὁ γιατρός. *Λοιπὸν κυρία, εἴμεθα σύμφωνοι· μόνον ἕνα ποτῆρι μπίρα τὴν ἡμέραν θὰ δώσετε εἰς τὸν ἄνδρα σας.*

Ἡ γυναῖκα. *Μάλιστα γιατρέ· σύμφωνοι· μόνον ἕνα ποτῆρι.*

Ὁ γιατρὸς *(μίαν ἑβδομάδα ἔπεται) ὥστε, κυρία, ἐλπίζω ὅτι θὰ ἐκρατήσετε πιστῶς τὴν παραγγελίαν μου περὶ ἑνὸς μόνου ποτηρίου τὴν ἡμέραν.*

—**Ἡ γυναῖκα.** *Βεβαιότατα. Μόνον ἰατρὲ ὅτι ἔλαβα μίαν προκαταβολὴν τεσσάρων ἑβδομάδων.*

—

—**Ἕνας ἠθοποιός** *παριστάνων μίαν τραγωδίαν πολὺ γελοίαν. Εἶμαι τρελλός! Ναί, εἶμαι τρελλός!*

—**Ἕνας ἀπὸ τὴν πλατεῖα.** *Ὄχι τόσον ὅσον ἡμεῖς, ποὺ πληρώνομεν διὰ νὰ σὲ ἰδοῦμε.*

—

—**Ὁ οἰκοδεσπότης.** *Τί ἄκουσα Μαριγώ, ἡ Κυρία μοῦ εἶπε, ὅτι μᾶς ἀφήνεις διὰ νὰ γίνεις νοσοκόμα σὲ ἕνα τρελλοκομεῖο. Τί λές; Ποῦ ἀπέκτησες τέτοια πεῖρα;*

—**Ἡ δοῦλα.** *Ἔ Κύριέ μου, ἔκατσα ἐδῶ μέσα τρία χρόνια.*

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ

Ἀπὸ τοῦ τελευταίου φύλλου ἀρχίσαμεν δημοσιεύοντες διάφορα ἐρωτήματα εἰς τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας μας ἔχοντα ὑπόθεσιν ἱστορικήν, ἐπιστημονικὴν ἢ κοσμικήν. Ἕκαστος ὡς ἐκ τούτου δύναται ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰ ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα εἰσέρχονται εἰς τὸν κύκλον τῶν μελετῶν των ἢ τῶν προτιμήσεων.

Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ οἱ σοβαρώτεροι τῶν ἀναγνωστῶν μας δὲν θέλουσι διαταση νὰ μᾶς ἀποστέλουν τὰς ἀπαντήσεις των διὰ τὰ ἔχοντα ἱστορικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ὑπόθεσιν ἐν τῇ συναισθήσει ὅτι αἱ ἀπαντήσεις θέλουσι ἐνδιαφέρει καὶ διδάξῃ ταυτοχρόνως τοὺς πολυπαθεῖς ἀναγνώστας τῆς «Ἀληθείας».

Ἐρώτημα 4ον.— *Ποῖος εἶνε ὁ πρῶτος ἐν Ἀθήναις χριστιανικὸς ναός;*

Ἐρώτημα 5ον.— *Ποῖοι διέστρεψαν τὸ ὄνομα τοῦ Καφηρέως εἰς Κάβο ντ' ὄρο καὶ διατί;*

Ἐρώτημα 6ον.— *Ποῖος ἀρχαῖος λεμβοῦχος μᾶς μεταφέρει καὶ σήμερον;*

—

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ἀπάντησις εἰς τὸ Βον ἐρώτημα

Κύριε Συντάκτα.

Συμπαθεῖς προσωπικότητας ἐκ τῆς Ἐθνεγερσίας τοῦ 21 ἔχω πολλάς. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ «Ἀλήθεια» ζητεῖ μίαν, τὴν συμπαθεστέραν πρὸς ἡμᾶς, ἀναγκάζομαι νὰ ἐκλέξω μίαν καὶ νὰ τὴν ἀποστείλω πρὸς αὐτήν. Λοιπὸν ἐκλέγω ὡς τοιαύτην τὴν τοῦ Κανάρη.

Καὶ ὁ λόγος· διότι βλέπω ἐν αὐτῷ τὸ αἴσθημα τῆς εὐσεβείας, τὸ ἀναπόσπαστον ἀπὸ πάντα ἀληθῆ καὶ φιλοπάτριδα Ἕλληνα, ζῶν καὶ φλογερόν. Μαρτύρια περὶ τούτου ἔχομεν πολλὰ καὶ ἀποδείξεις ἀναντιρρήτους. Δὲν εἶναι δὲ ἄγνωστον καὶ τόδε: Ἀναχωρῶν εἰς Χῖον πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντός του, ὅπως πυροβολήσῃ τὸν Σατανικὸν στόλον τῶν αἱμοχαρῶν καὶ ἀπίστων Ὀσμανιδῶν, μετέβη πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγ. Νικολάου (εἰς τὰ Ψαρὰ) ἔνθα προσηυχήθη καὶ μετέλαβεν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων! Ἐπιστρέφων δὲ πάλιν νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος καὶ εὐτυχὴς ἀκόμη, διότι τοῦ ἀνηγγέλθη, ἡ γέννησις τοῦ υἱοῦ του Μιλτιάδου, μετέβη πρῶτον εἰς τὸν ναὸν μετὰ τῶν ναυτῶν του καὶ εὐχαρίστησε πρῶτον τὸν Θεὸν ἀνυπόδητος, κατόπιν δὲ μετέβη εἰς τὸν οἶκον του!

Ἰδοὺ ἀληθὴς Ἕλλην Ναύαρχος!

Ἐν ὅσῳ δὲν ἐξέρχονται, οἱ ἰθύνοντες τὰς Πολιτικὰς τοῦ Ἔθνους Ἐξουσίας καὶ οἱ κρατοῦντες τὸν χαλινὸν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Δυνάμεων, ἔχοντες τοιαύτην εὐσέβειαν, ὡς τὴν τοῦ Κανάρη, ἀδύνατον νὰ ἴδωμεν νέους Μιαούληδες, νέους Κανάριδες, νέους Κολοκοτρωναίους, οἵτινες νὰ ἀναστήσουν τὸ τάλαν ἔθνος μας ἐκ τῆς Δουλείας καὶ ἐκ τῆς πτωμαΐνης (τοῦ Ἐλευθέρου Κράτους)!

Ἐπειδὴ λοιπὸν διὰ τοῦ Κονάρη γνωρίζω τοὺς ἀληθεῖς πατριώτας δι' αὐτὸ συμπαθῶ πρὸς τὸν πυρπολητὴν τῆς Χίου.

Εἰς τὸ Γον Ἐρώτημα

Ἐκ τῶν ἀνθέων προτιμῶ τὸ ῥόδον. Διότι ἐκτὸς τῆς τερπνῆς του καὶ γλυκείας εὐωδίας· ἐκτὸς τῶν ὡραίων ῥοδίνων πετάλων του, μοῦ ἀναπαριστᾷ καὶ μοῦ ὑπενθυμίζει, διὰ τῶν περιστοιχιζουσῶν αὐτὸ ὀκανθῶν, τὰς εὐχαριστήσεις τῆς ζωῆς αἵτινες δὲν εἶναι ἄνευ θλίψεων.

Ἐν Πειραιεῖ 10ῃ Μαρτίου 1908

Ὁ τακτικὸς ἀναγνώστης τῆς «Ἀληθείας»

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΕΩΡ. ΠΑΠΠΑΔΑΚΗΣ

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Ὑγιεινὴ τοῦ δέρματος

Πάντες φροντίζομεν περὶ τοῦ δέρματος ἀλλ' ἰδίως τὸ ὡραῖον φύλον. Τὸ χρῶμα εἶνε τὸ κατ' ἐξοχὴν εὐπαθὲς, καὶ εὐαίσθητον στοιχεῖον τοῦ δέρματος. Ἕκαστος γνωρίζει ὅτι τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καὶ τὸ κλίμα ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τοῦ δέρματος· διὰ τοῦτο τὰ χειρόκτια, τὰ ἀλεξήλια, αἱ καλύπτραι εἶνε τὰ μάλιστα ἐν χρήσει. Τὸ σιτόχρουν χρῶμα τῶν Ἰαπωνίδων εἶνε γνωστὸν καὶ ἐν τούτοις ἡ ἀνωτέρα τάξις τῆς Ἰαπωνίας κέκτηται τὸ ἐρυθρόλευκον χρῶμα τῶν μᾶλλον θελκτικῶν Ἀγγλίδων· διότι δὲν ἐξέρχονται ἐν ὥρᾳ ἡμέρας χωρὶς νὰ καλυφθῶσιν διὰ πυκνῶν πέπλων. Ἐν ὑγιᾷ καταστάσει τὸ δέρμα τοῦ προσώπου ὁποίας φροντίδας ἀπαιτεῖ; Τί πρέπει νὰ μεταχειριζώμεθα πρὸς πλύσιν τοῦ προσώπου;

Ἡ ἀπάντησις ποικίλλει ἀναλόγως τῆς φυσικῆς καταστάσεως τοῦ δέρματος. Πρὸ παντὸς πρέπει νὰ προσέχωμεν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ σάπωνος· ὁ καλλίτερος σάπων ἐρεθίζει ἀπολεπίζει διὰ τῆς τριβῆς τὴν ἐπιδερμίδα ἥτις εἶνε λίαν λεπτοφυής. Τότε τὸ χρῶμα τοῦ δέρματος ἐπιρεάζεται καὶ μεταβάλλεται. Τὴν ἐπιδερμίδα διαιροῦμεν εἰς δύο μεγάλας κλάσεις τὴν λιπαρὰν καὶ μὴ λιπαράν. Τὰ ἄτομα ὧν ἡ ἐπιδερμὶς εἶνε λιπαρὰ καὶ ἐλαιώδης οὕτως εἰπεῖν πρέπει νὰ πλύνωνται πρωΐαν καὶ ἑσπέραν μὲ ὕδωρ θερμὸν μεμιγμένον μὲ ὀλίγον vinaigre virginal κατὰ τὴν ἀκόλουθον συνταγήν.

Esprit de lavande 60,0
vinaigre aromatigna 60,0
Teintnre el' opoponax 15,o
Teintnre d'eucalyptus 10,o

Ὅταν δὲ ἡ ἐπιδερμὶς εἶνε ξηρὰ γίνεται ἐπάλειψις ἐκ τῆς ἑξῆς ἀληφῆς.

Lanoline 60,o
cesiiscérine 20,o
Blane debaleine 15.o
Salol 1,0
Essence de roses † gouttes

ΧΡ. Χ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ἰατρὸς

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΛΙΝΑΡΔΟΣ

(Μαθητὴς Σχολείου Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν)

ΚΕΡΚΥΡΑ—Μάρτιος

Ὦ! πόσον ὀδυνηρὰ καὶ ὁποίας ἀνεκφράστου ψυχικῆς ὀδύνης καθίσταται ἡ στιγμὴ, καθ' ἣν προσφιλοῦς τινος ὑπάρξεως τὴν στέρησιν θρηνοῦμεν, εὐαίσθητος μόνον καρδία δύναται βεβαίως νὰ κατανοήσῃ καὶ αἴσθανθῇ, ὁπόσην δὲ θλῖψιν καὶ ἄλγος δριμὺ αἰσθάνεται ἡ ψυχὴ ὁπόταν ὑπὸ τοῦ ὑψίστου καθήκοντος τῆς εἰλικρινοῦς φιλίας καὶ *ἀδελφικῆς στοργῆς* παρακινούμενός τις ὑποχρεοῦται νὰ γαράξῃ ὀλίγας λέξεις ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ὀδυνηρᾷ ἀτωλείᾳ, ὑπέρτερον τὸ τοιοῦτον πάσης ἀνθρωπίνου περιγραφῆς τυγχάνει, ὁπόταν ἡ τοιαύτη προσφιλὴς ὕπαρξις εἶνε ἡ τοῦ κατ' αὐτὰς ἐν τῷ Στρατιωτικῷ Νοσοκομείῳ Κερκύρας ὅλως ἀπροσδοκήτως τὸν βίον τερματίσαντος Ἀχιλλέως Λινάρδου, Μαθητοῦ τοῦ ἐνταῦθα Προπαρασκευαστικοῦ Σχολείου τῶν Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶς, ὁ σκληρὸς θάνατος τοῦ ὁποίου, ὑπὸ τὰς συνθήκας μάλιστα, ὑφ' ἃς ἐνέσκηψε, μακρὰν δηλ. τῆς γεννετείρας του, μακρὰν τῶν γονέων αὐτοῦ καὶ οἰκείων, οὐ μόνον τοὺς φιλοστόργους αὐτοῦ γονεῖς, τοὺς συναδέλφους του καὶ τοὺς φίλους καιρίως κατέθλιψεν, ἀλλὰ καὶ σύμπασαν τὴν Κερκυραϊκὴν κοινωνίαν, ἥτις μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει διεπυνθάνετο τὰ περὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ ἀώρως θανόντος, σφόδρα κατελύπησε.

Ἐκ τῶν Καλαβρύτων τῆς Ἀχαΐας καταγόμενος ὁ Λινάρδος, υἱὸς εὐκαταστάτου οἰκογενείας, τὰς γυμνασιακὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐπεράτωσεν εἰς τὸ Γυμνάσιον τῆς πατρίδος του μεθ' ὃ ἐνεγράφη εἰς τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν Πανεπιστήμιον, διακούσας ἐπὶ τριετίαν μαθήματα.—Κληρωθεὶς δὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἐγκατέλιπε προσωρινῶς τὰς σπουδάς του, ἔχων δὲ τὰ ἀπαιτούμενα ὑπὸ τοῦ Νόμου προσόντα, εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐνταῦθα Σχολεῖον τῶν Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν, ὅτε ἔλαβον καὶ ἐγὼ τὸ εὐτύχημα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀτυχίαν συγχρόνως νὰ γνωρίσω τὸν αἰσθηματίαν, ὅσῳ καὶ ἀτυχῆ τοῦτον νέον.

Κατὰ τὸ ὀλιγοχρόνιον διάστημα, καθ' ὃ ἐμαθήτευσεν ἐν τῇ Σχολῇ ὁ μεταστάς, ἐπεδείξατο ἀρετὰς καὶ προσόντα, δι' ὧν καὶ πάνυ δικαίως ἐφειλκύσατο τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀνωτέρων του ἀμέριστον, θερμὴν δὲ τὴν ἀγάπην καὶ στοργὴν ἁπάντων τῶν συναδέλφων καὶ φίλων του, οἵτινες *εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Λινάρδου διέβλεπον* τὸν ἄνθρωπον, ὅστις μίαν ἡμέραν ἀναποφεύκτως χρήσιμος ἤθελεν ἀποδῇ τῇ Πατρίδι, ἣν παραφόρως ἠγάπα. Ἀτυχῶς ὅμως, ὅλως ἀπροσδοκήτως, ὁ ἀπαίσιος χάρων, ἄφνω ἐπελθών, ἀπέκοψε τὸ νῆμα τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ, ἐν ἀκαρεῖ τὰς ἐλπίδας ἁπάντων καταστρέψας.

Ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου του, ὁ Διοικητὴς τοῦ Σχολείου κ. Κωνσταντινίδης, οἰκουρῶν ἕνεκα ἐλαφρᾶς ἀδιαθεσίας, ὁ ὑποδιοικητὴς κ. Σωτίλης, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ συνάδελφοι του, ἐμβρόντητοι ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκήτῳ συμφορᾷ ἔσπευδον πάντες ἐν συγκινήσει καὶ ταραχῇ, ἀξιωματικοὶ ἀφ' ἑτέρου, ἐν τῷ κύκλῳ του ἕκαστος νὰ ἀποφασίσωσι καὶ ἀπεφάσισαν, ὅπως διὰ κοινοῦ ἐράνου ἀξιοπρεπῶς καὶ ἐπιβαλλόντως κηδεύσωσι τὸν ἀτυχῆ νεανίαν.

Τὴν ἐπιοῦσαν λοιπὸν τοῦ θανάτου του ἐγένετο ἡ κηδεία του πράγματι μεγαλοπρεπὴς καὶ ἐπιβάλλουσα. Προηγεῖτο ἡ μουσικὴ τῆς παλαιᾶς φιλαρμονικῆς ἑταιρείας, εἵποντο δύο οὐλαμοὶ πυροβολητῶν μαθητῶν ἐν μεγάλῃ στολῇ ἄοπλοι καὶ κατὰ φάλαγγας, μετ' αὐτοὺς ὁ Σταυρὸς καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα, προεξάρχοντος τοῦ ἐφημερίου τοῦ ἐν τῷ Π. φρουρίῳ Ναοῦ τοῦ ἁγίου Γεωρίου, ἀμέσως δὲ τὸ φέρετρον κεκαλυμμένον ὑπὸ σωρείας στεφάνων καὶ τῆς Ἐθνικῆς σημαίας καὶ συρόμενον ὑπὸ τῆς νεκροφόρου, ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ὁποίας ἐβάδιζε κατ' ἀντιζυγίαν ἔνοπλος ἑνωμοτία πυροβολητῶν μαθητῶν, ἀποδώσασα εἰς τὸν τάφον τὰς τελευταίας τιμὰς ὑπὸ τοὺς φθόγγους τῆς μουσικῆς.

Ὄπισθεν τοῦ φερέτρου πενθηφοροῦσα ἠκολούθει ἡ ἐρίτιμος κ. Κ Σωτίλη, ὁ ὑποδιοικητὴς κ. Σωτίλης μεθ' ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Σχολείου, ὁ διοικητὴς τοῦ 10ου Πεζικοῦ Συντάγματος κ. Γιάνναρος μετὰ πολλῶν ἀξιωματικῶν τῆς Φρουρᾶς καὶ πλῆθος κόσμου ἄλλου ἀκολουθοῦντος καὶ ἄλλου θεωμένου ἐν συγκινήσει τὴν θλιβερὰν ταύτην πομπήν, ἣν ἔκλειεν ὁλόκληρος ὁ λόχος τῶν πεζῶν μαθητῶν ὅοπλοι καὶ ἐν μεγάλῃ στολῇ.

Στέφανοι ἐπὶ τοῦ νεκροῦ κατετέθησαν δέκα ἐξ ὧν διεκρίνετο τῆς Κυρίας Σωτίλη ὡραῖος ἐκ φυσικῶν ἀνθέων σταυρὸς, ὁ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁ τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς. Καὶ ἐν μὲν τῇ Ἐκκλησίᾳ προσεφώνησε τὸν νεκρὸν ὁ ἀρχηγὸς τῆς τάξεως κ. Ὄθων Δραγάτσης, δεκανεὺς τοῦ πυροβολικοῦ, ἐπὶ δὲ τοῦ τάφου ἀπεχαιρέτισεν αὐτὸν ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν συναδέλφων του ὁ ἕτερος τῶν ἀρχηγῶν κ. Σ. Ζωγραφάκης, δεκανεὺς τοῦ πεζικοῦ.

Τὴν ἐπιοῦσαν τῆς κηδείας ἐλθόντος καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ μεταστάντος, ἐγένετο ὁ ἐνταφιασμὸς τοῦ νεκροῦ ἐν τῷ Δημοτικῷ νεκροταφείῳ ὑπὸ τοὺς λυγμοὺς τοῦ βαρυαλγοῦντος ἀδελφοῦ καὶ τῶν συναδέλφων του καὶ τὰς εὐχὰς τῆς ἐκκλησίας ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του.

Εἴη ἀγήρως ἡ μνήμη Σου, προσφιλής μοι ἀδελφὲ, [Ἀχιλλεῦ,
Τὴν ἀγαθήν Σου καρδίαν καὶ τὴν πρός με ἄφα- [τον ἐκτίμησίν Σου
καὶ ἀγάπην ἀδελφικὴν οὐδέποτε ἐν ὅσῳ ζῶ θὰ [λησμονήσω
Ὁ Ὕψιστος παρακαλεῖται τοὺς βαρυαλγοῦντας [Γονεῖς σου.

Ν. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Υ. τοῦ Βασιλόπαιδος Γεωργίου

Μὴ γενομένης ἀπαρτίας πρὸς συγκρότησιν Γενικῆς Συνελεύσεως τῇ 31ῃ παρελθόντος Ἰανουαρίου καλοῦνται οἱ Εὐεργέται, Δωρηταί, καὶ τὰ Μέλη τοῦ Μουσικοῦ καὶ Δραματικοῦ Συλλόγου εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Ὠδείου, πρὸς συγκρότησιν τοιαύτης σήμερον Κυριακὴν 23 Μαρτίου καὶ ὥρᾳ 10 π. μ.

Ἀθήνησι τῇ 18 Μαρτίου 1908.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Συλλόγου).

Ἡμερησία Διάταξις

1). Ἀνάγνωσις τῆς Ἐκθέσεως τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

2). Ἀνάγνωσις τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.

3). Ἐκλογὴ τριῶν τακτικῶν Ἐλεγκτῶν καὶ δύο ἀναπληρωτικῶν διὰ τὸ ἔτος 1907-8.

4). Ἀντικατάστασις τριῶν Συμβούλων, ἐξερχομένων.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν 10 1)2 π.μ. **δοκιμαστικὴ συναυλία ὑπὸ τῶν μαθητῶν.**

Τὴν 6 μ. μ. συναυλία ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ μουσικοῦ Συλλόγου «Ἁρμονία» τῇ συμπράξει τῆς Ἀδος Ταβίας Λυμπεροπούλου καὶ τοῦ κ. Φ. Πολίτου.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 1908

4	Μεγάλα κέρδη	ἐξ	100.000	ἐκ	400.000	Δραχμῶν
4	Κέρδη . .	ἐξ	25.000	ἐξ	100.000	Δραχμῶν
4	Κέρδη . .	ἐκ	10.000	ἐκ	40,000	Δραχμῶν
12	Κέρδη . .	ἐκ	5,000	ἐξ	60,000	Δραχμῶν
20	Κέρδη . .	ἐκ	1,000	ἐξ	20,000	Δραχμῶν
1644	Κέρδη . .	ἐξ	100	ἐξ	164,400	Δραχμῶν
2312	Κέρδη . .	ἐκ	50	ἐξ	115,600	Δραχμῶν
4000 ἐν ὅλῳ Κέρδη ἀξίας δραχμῶν. . . .					900,000	Δραχμῶν

Μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως (27)10 Ἀπριλίου 1908) θὰ ἐκδοθῶσι **μόνον** 300,000 **τετραδράχμων γραμματίων**, ὑπ' ἀριθ. 1— 300,000. **Μόνον οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι θὰ τεθῶσιν ἐντὸς τῆς κληρωτίδος, κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην.** Κατόπιν, θὰ ἐκδοθῶσι **μονόδραχμα** γραμμάτια, ἰσχύοντα διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων, ὑπ' ἀριθ. 300,000 ἄχρις 1,000,000 θὰ προστεθῶσι δὲ ἐντὸς τῆς κληρωτίδος καὶ οἱ ἀντίστοιχοι ἀριθμοί.

Γραμμάτια πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπέζας, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ἕκαστον, ἰσχύον διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις καὶ πρὸς ΔΡΑΧΜΗΝ ΜΙΑΝ ἕκαστον γραμμάτιον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ:

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ.

Ἡ πώλησις τῶν γραμματίων ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1/12 Ἰανουαρίου 1908.

Ὁ Διευθύων Τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ „ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ„